Ay 2747

2

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 18. szám

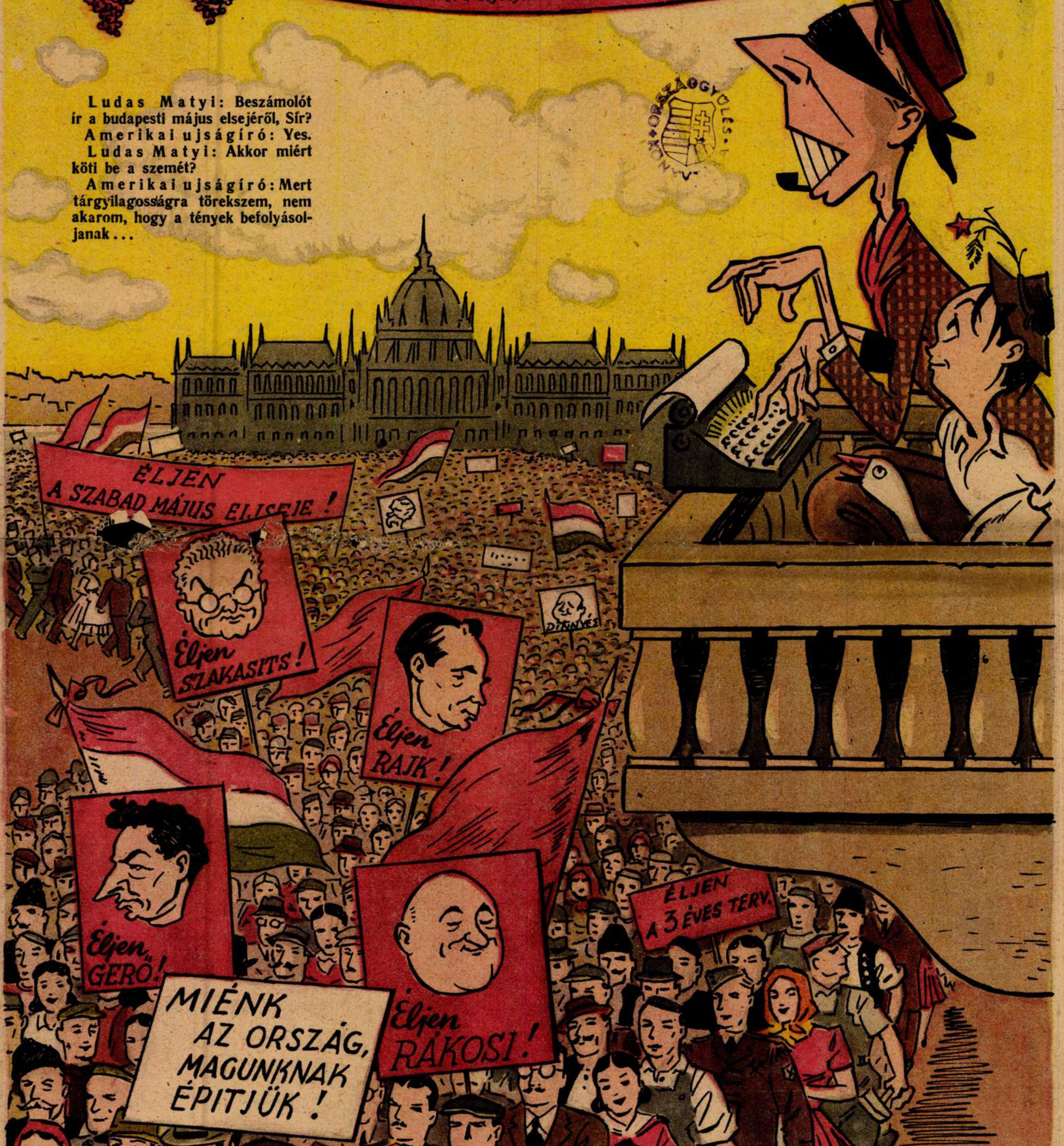

Ludas Matyi: Beszámolót ír a budapesti május elsejéről, Sír?

Amerikai ujságíró: Yes.

Ludas Matyi: Akkor miért köti be a szemét?

Amerikai ujságíró: Mert tárgyilagosságra törekszem, nem akarom, hogy a tények befolyásoljanak...

ÉLJEN A SZABAD MÁJUS ELISEJE!
Éljen SZAKASITS!
DINNYÉS
Éljen RAJK!
Éljen GERŐ!
MIÉNK AZ ORSZÁG, MAGUNKNAK ÉPITJÜK!
Éljen RÁKOSI!
ÉLJEN A 3 ÉVES TERV.
PÁLYI JENŐ

1948 MÁJUS 1.

70 fillér

1948 APR. 30.

„Keleteurópában nincs szabadság' — irják az amerikai lapok

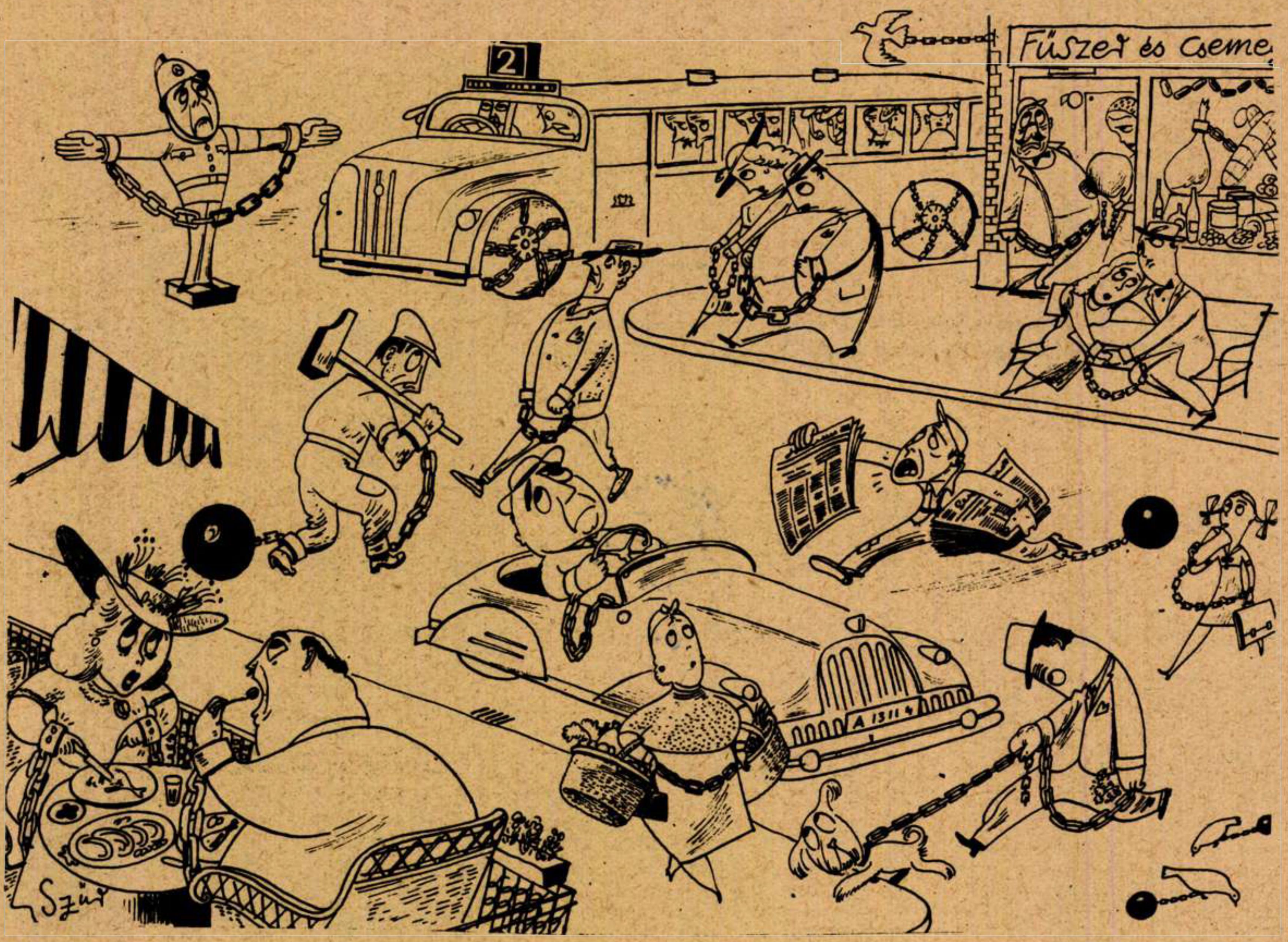

Igy képzeli el a pesti utcát a jámbor amerikai ujságolvasó.

Hogyan szabaduljunk meg a társbérlőnktől?

Gyakorlati utasítás az új lakáskódexhez

Az új lakáskódex pontosan szabályozza, hogy ki lehet társbérlő és ki nem. Ezen az alapon most már gyerekjáték lesz kényelmetlen társbérlőnktől megszabadulni, csak érteni kell a módját, hogy az új lakáskódex rendelkezéseit helyesen alkalmazzuk.

Nem lehetnek például társbérlők **„egymástól eltérő műveltségű"** egyének. Elegendő tehát, ha gyorsan megtanulunk szanszkritül, vagy görkorcsolyázni, hogy kevésbbé művelt társbérlőnket kirakják a lakásból. A feljelentést szanszkrit nyelven fogalmazzuk meg és görkorcsolyán vigyük be a lakáshivatalba.

De nem lehetnek társbérlők azok sem, akiknek **„eltérő az egyéniségük".** Ha tehát társbérlőnk pesszimista, tépelődésre hajlamos egyén, mi legyünk végtelenül derűlátóak és villámgyors elhatározásúak. Ha társbérlőnk vidám, nevetgélő természet, mi járjunk fekete ruhában és sóhajtozzunk nagyokat. Az eredmény nem maradhat el.

„Ha a társbérő erőszakoskodik vagy tettleg bántalmazza társbérlőjét", szintén azonnal eltávolítható. Néhány becsületsértést, vagy egy-két rúgást igen könnyen kieszközölhetünk társbérlőnktől, különösen, ha azok lobbanékony természetűek. Legcélszerűbb az, ha meztelenül bemegyünk a szobájába, amikor otthon tartózkodik, felszedjük a parkettjét és a szoba közepén szalonnát sütünk.

Gyengébb idegzetűeknél már az is elegendő, ha elcsábítjuk a feleségét és hajadon leányát.

Az új lakáskódex szerint fel lehet mondani a **„rakoncátlan"** társbérlőnek is. Rakoncátlan társbérlőnek számít már az is, aki géppisztolyból lövöldöz vagy nitroglicerint tölt a levesünkbe.

Jogellenes társbérlői cselekedet a **„durva becsületsértés"** is. Ilyenek: fogak kiverése, szemek kinyomása, fojtogatás stb.

Ha fenti panaszok bármelyikét kellően felülbélyegzett kérvénybe foglaljuk és van összeköttetésünk a lakáshivatalban, a városházán, az Unonál és az Úristennél, akkor biztos sikerre számíthatunk.

De ha fentiek sem használnának, leghelyesebb a társbérlőt agyonütni és a holttestét kitenni az udvarra, udvarra, sejde udvarra.

VÁLASZTÁS UTÁN

(Két úriember beszélget egy római kávéházban)

Első úr: Már két hete megvolt a választás és én még mindig nem látok tisztán. Mondja, tényleg zavartalan volt? Annyi mindent beszélnek erről a Scelbáról.

Második úr: Persze, hogy zavartalan volt. Scelbát nem lehet csak úgy megzavarni. Tudja, amikor szétosztotta a szavazócéduláit, melyeken a vonás a rendes helyen volt, sokan egy másik kockába is húztak vonást, hogy érvénytelenítsék Scelba szavazatát. Mert szörnyű, hogy milyen sok vörös felforgató kapott szavazati jogot! De ő résen volt. Mikor rájött, hogy ezek az elemek meg akarják semmisíteni szavazataikkal az ő céduláit, nem adta többé a kezükbe, hanem saját megbízottai útján juttatta el az urnákba. És még így is sokszázezer szavazata kárbaveszett.

Első úr: Nahát, borzasztó, hogy ezek a mindenféle munkások mire képesek!

Második úr: És tudja, mit hallottam még? Megszűnt a pokol! A Vatikán kiűzte az ördögöket Olaszországból. Helyettük amerikai katonák jöttek. Szegény fiúk! Alig, hogy ideérkeztek, máris atombombával fenyegették meg őket a déliek. Ijedtükben tankokba ültek és úgy robogtak keresztül-kasul az országban. De még ettől sem nyugodtak meg. Féltek, hogy nekik is kell majd szavazni. Erre rengeteg szeretetcsomagot osztottak szét, csakhogy hagyják már őket békén. A szeretetcsomagok aztán leszavaztak helyettük.

Egy pap (most érkezik, kicsit lihegve leül melléjük): Hallom, a választásról beszélgetnek. Hát ez csoda volt, barátaim! Valóságos égi csoda! A Szent-Atya keze megmutatkozott. Az Ő mindenható szentsége valósággal belenyúlt az urnákba...

Első úr (felkiált): Nahát és én azt hittem eddig, hogy nincsenek csodák!

József Farkas

Babuska és Lear

Babuska Dezső kijön a Nemzeti Színházból. A kapu előtt megpillant egy nagyon csinos, fiatal nőt. Odalép hozzá:

— Nem gondolja nagyságos asszonyom, hogy Somlay alakítása utólérhetetlen?

A hölgy kissé meglepetten válaszolja:

— De igen.

— Nagyszerű, — örvendezik Babuska. — Akkor megegyeztünk. Hol lakik?

Hihetetlen

Az állandó pénzzavarairól hírhedt ujságírónak mondta egy barátja a Körúton:

— Látod ott azt az embert? Annak még most is van egy milliója.

Az ujságíró csodálkozva csapta össze a kezeit:

— Nahát! Két nappal elseje előtt!...

EGYÉNI TÖMEGFELVONULÁS

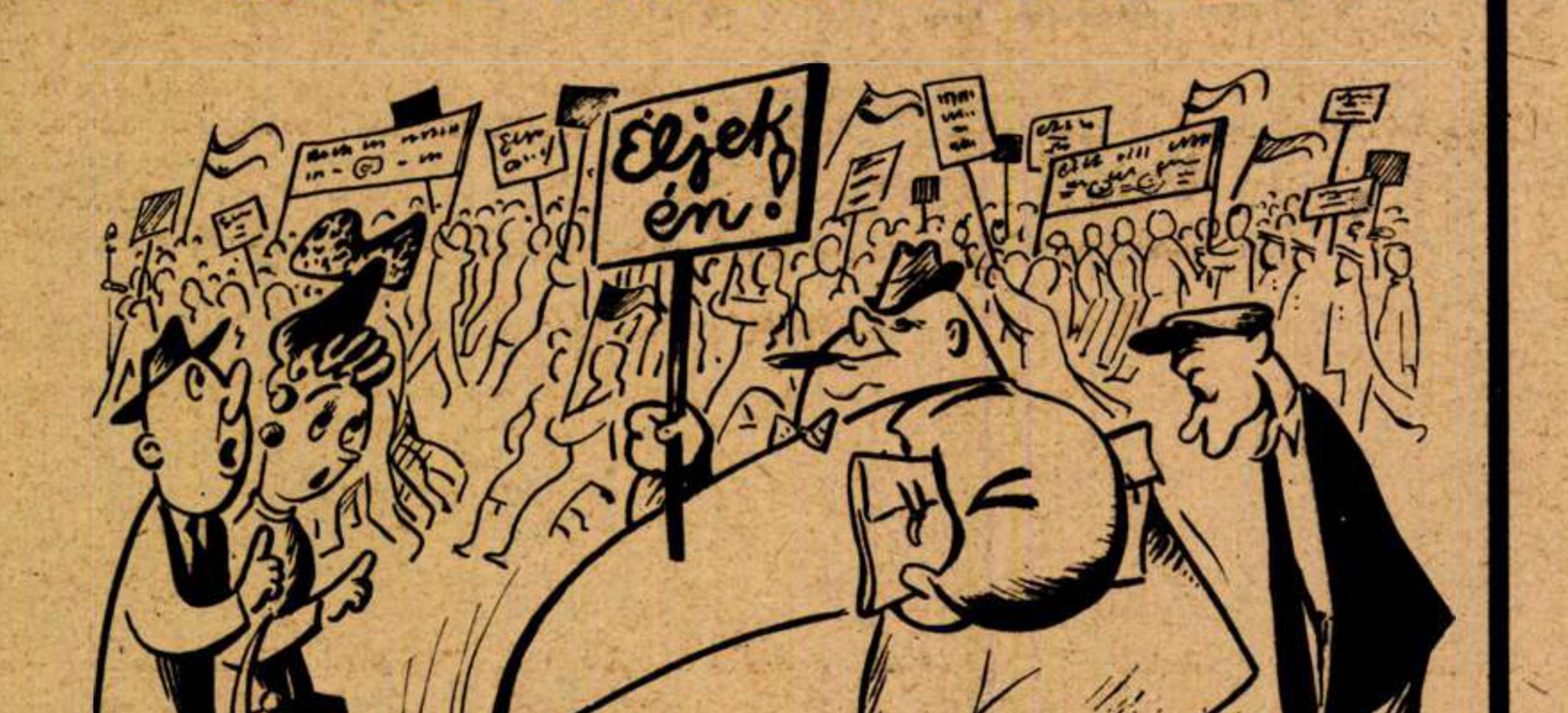

Ez aztán a szórakozott professzor

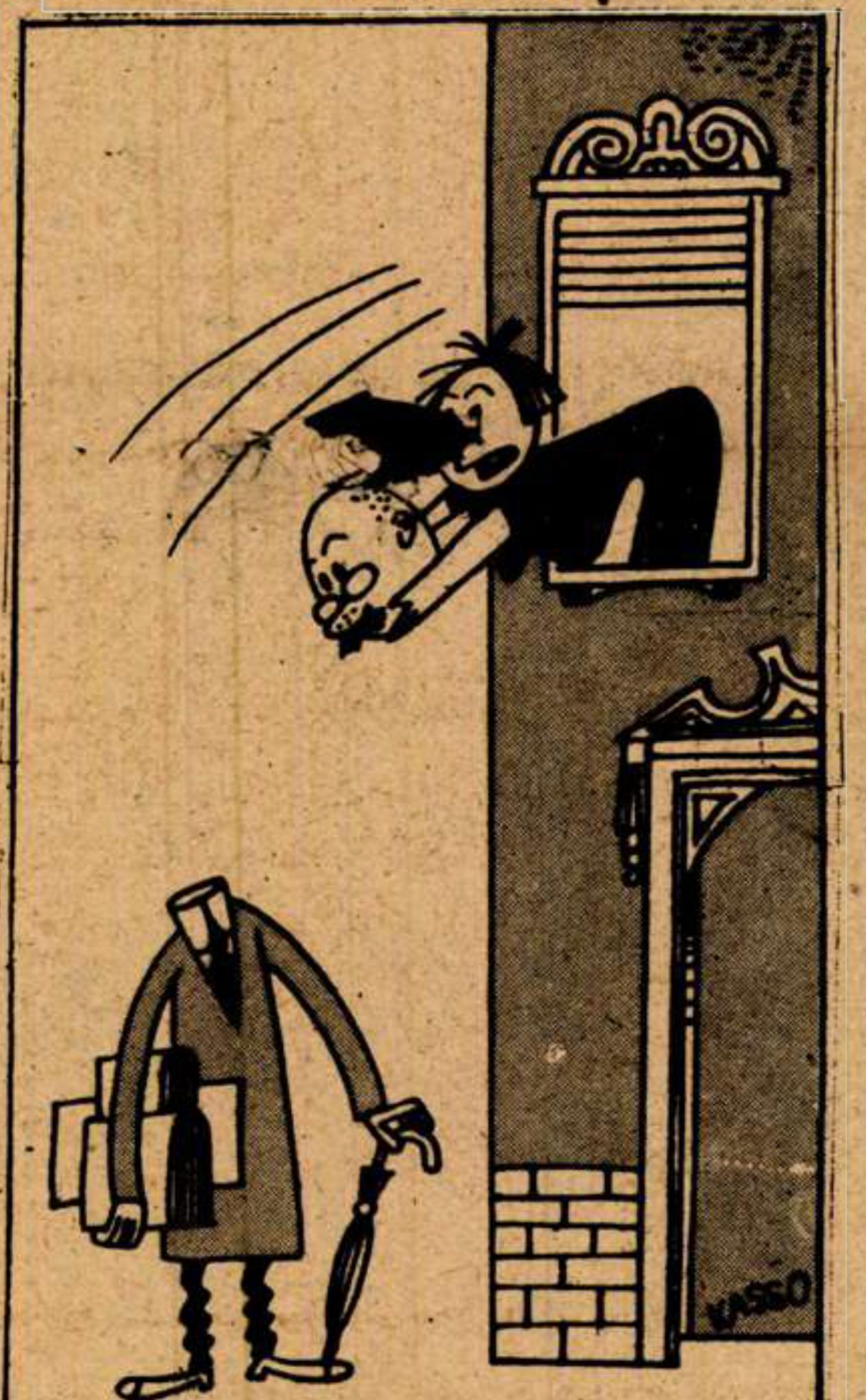

— Tessék várni, tanár úr, itthon tetszett felejteni valamit.

Példázat

az érvényesülés nemes művészetéről.

Motorkerékpárt vásárolt a nagyreményű banktitkár és reggelenkint a Népligetben tanul vezetni. Megkérdik tőle a bankban:

— Nos, hogy haladsz?

— Remekül! Ma például már három embert löktem fel anélkül, hogy magam is felfordultam volna!

Fasiszta úrifiúk gramofonja

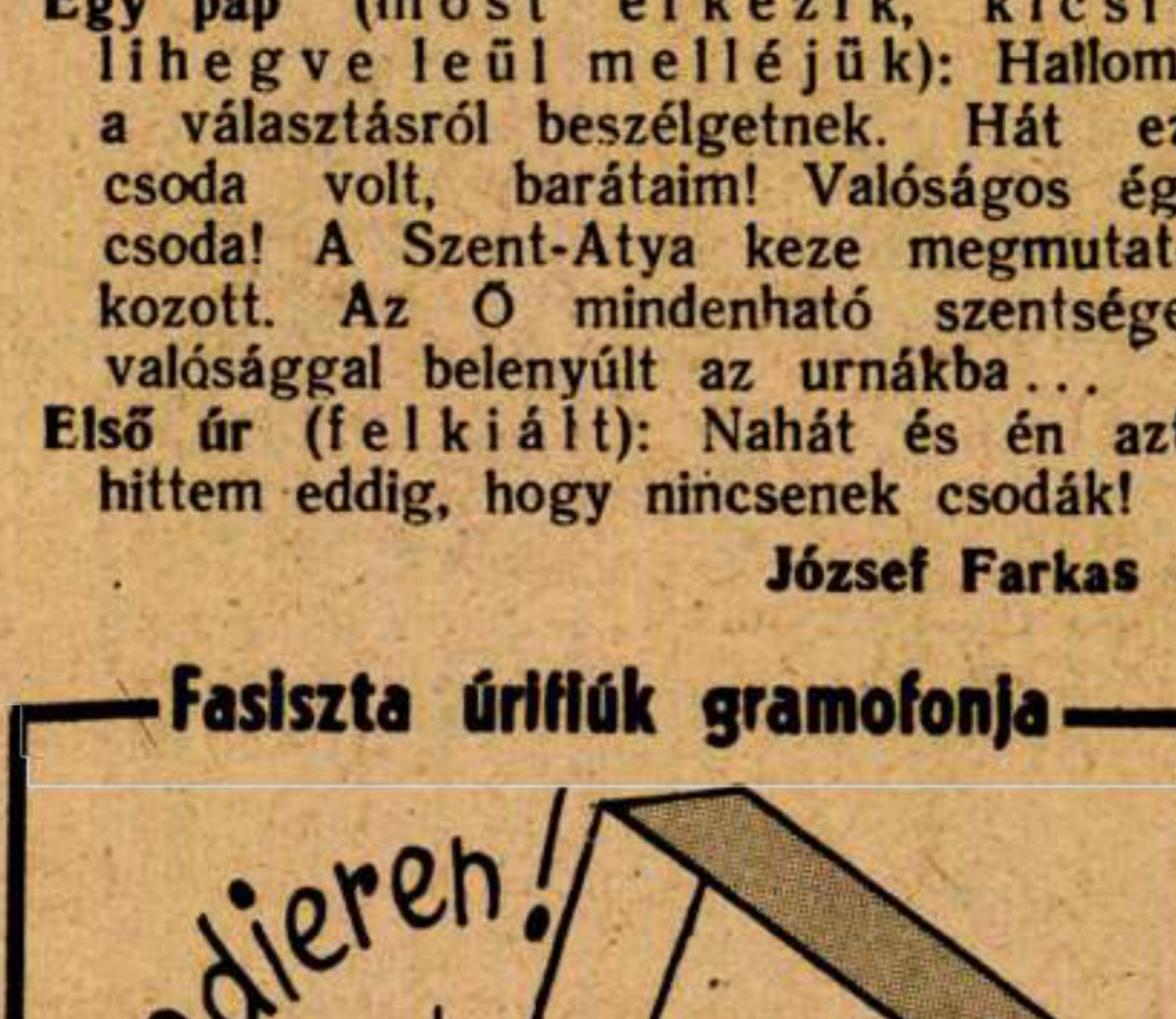
Ausradieren!

Nagy ütközet Palesztinában

a zsidó győzelmek hírén megütköztek az angolszászok

A haifai zsidó győzelem nagy megütközést váltott ki angolszász körökből. Különösen a három legkiválóbb arab hadvezér, névszerint **Sir Archibald ibn Husszein, Abdullah Mac-Kennedy és Mehmed von Hutschenreiter** fogságbaesése keltett kínos meglepetést Londonban és Washingtonban. Angol sajtóhangok szerint a palesztinai kérdésben végleg fel kell hagyni az elszigetelődés politikájával, amely miatt

eddig csak pénzzel, emberrel és hadianyaggal segítették a zsidók elleni harcban az arabokat.

— A Szentföld ma a világ tűzfészke — írja az egyik konzervatív napilap. — Ezt a tűzfészket az arabok még nem tudják kiirtani azzal, ha felgyujtják a zsidó telepesek narancsligeteit. Mélyen elítéljük az ilyen barbár módszereket, mert tűz ellen vízzel kell harcolni. Jeruzsálem már víz nélkül van, de Tel Avivban az arabok hibájából még mindig nem került sor az ivóvíz adagolására...

Arab katonai és politikai körökben sem teljes a nyugalom. Kairóból származó hírek szerint a sorozatos angol és német kudarcok után aligha lesz elkerülhető, hogy az arabok is nagyobb erőkkel vegyenek részt a britek és nácik oldalán a zsidók elleni szent háboruban. Ehhez azonban szükséges, hogy az angolszászok szakítsanak benemavatkozási politikájukkal, amely abban áll, hogy

az arabok ne avatkozzanak be Palesztinában a zsidókkal való saját dolgukba.

Heves Ferenc.

A tölcsérfagylalt

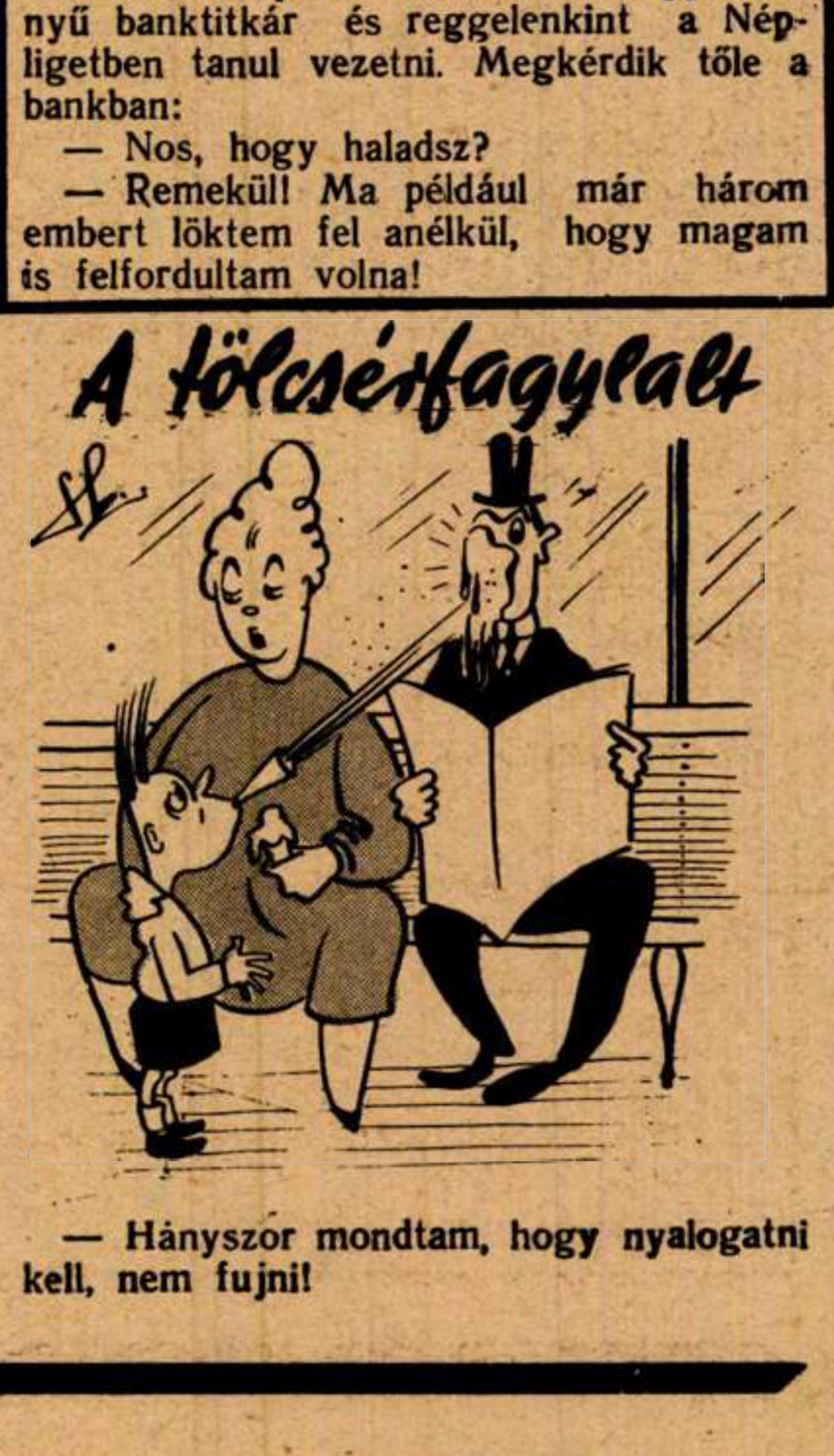

— Hányszor mondtam, hogy nyalogatni kell, nem fujni!

Lovasítják a fegyőröket

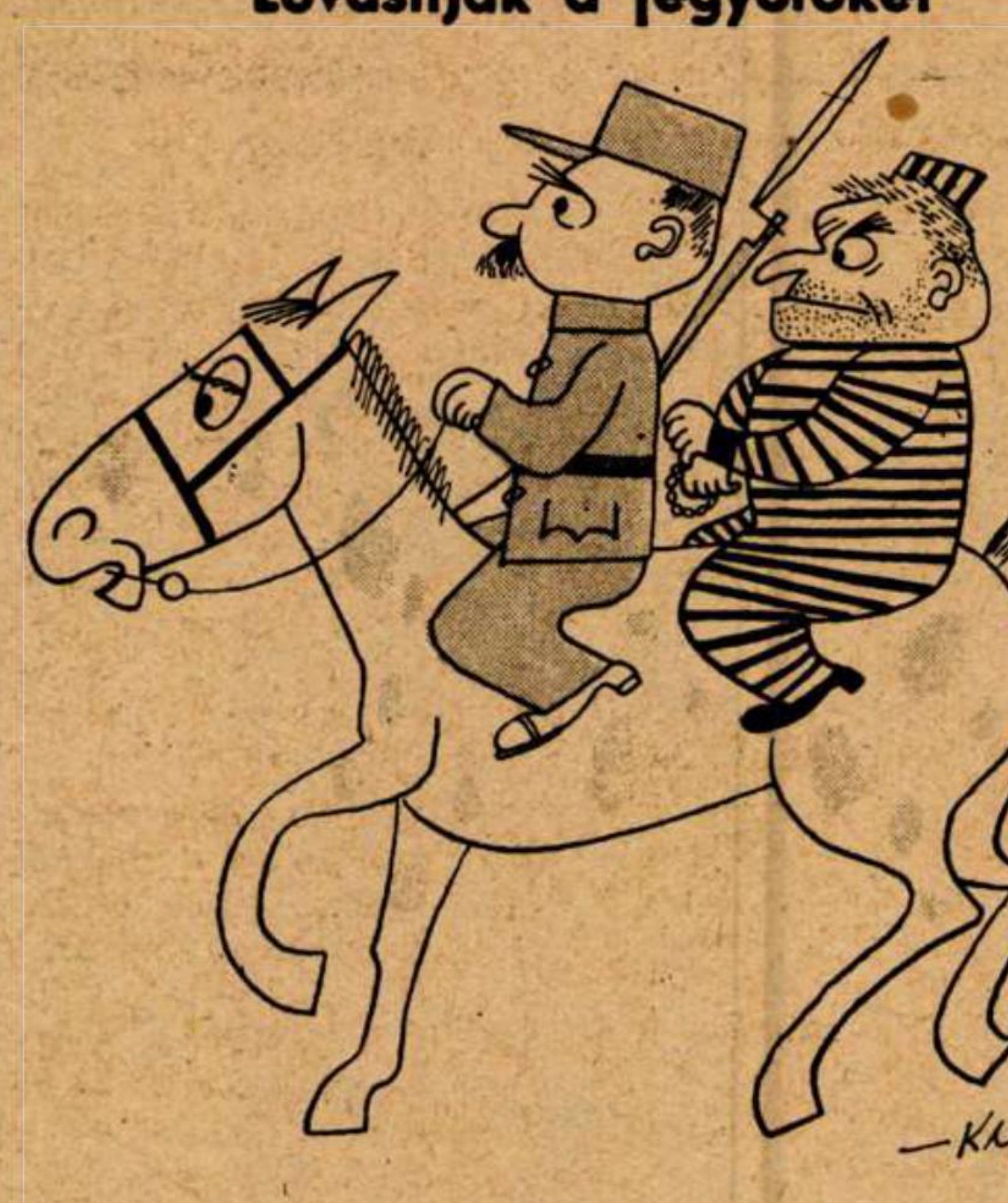

Ezentúl így fogják kísérni a rabokat.

A TANULÓIFJÚSÁG

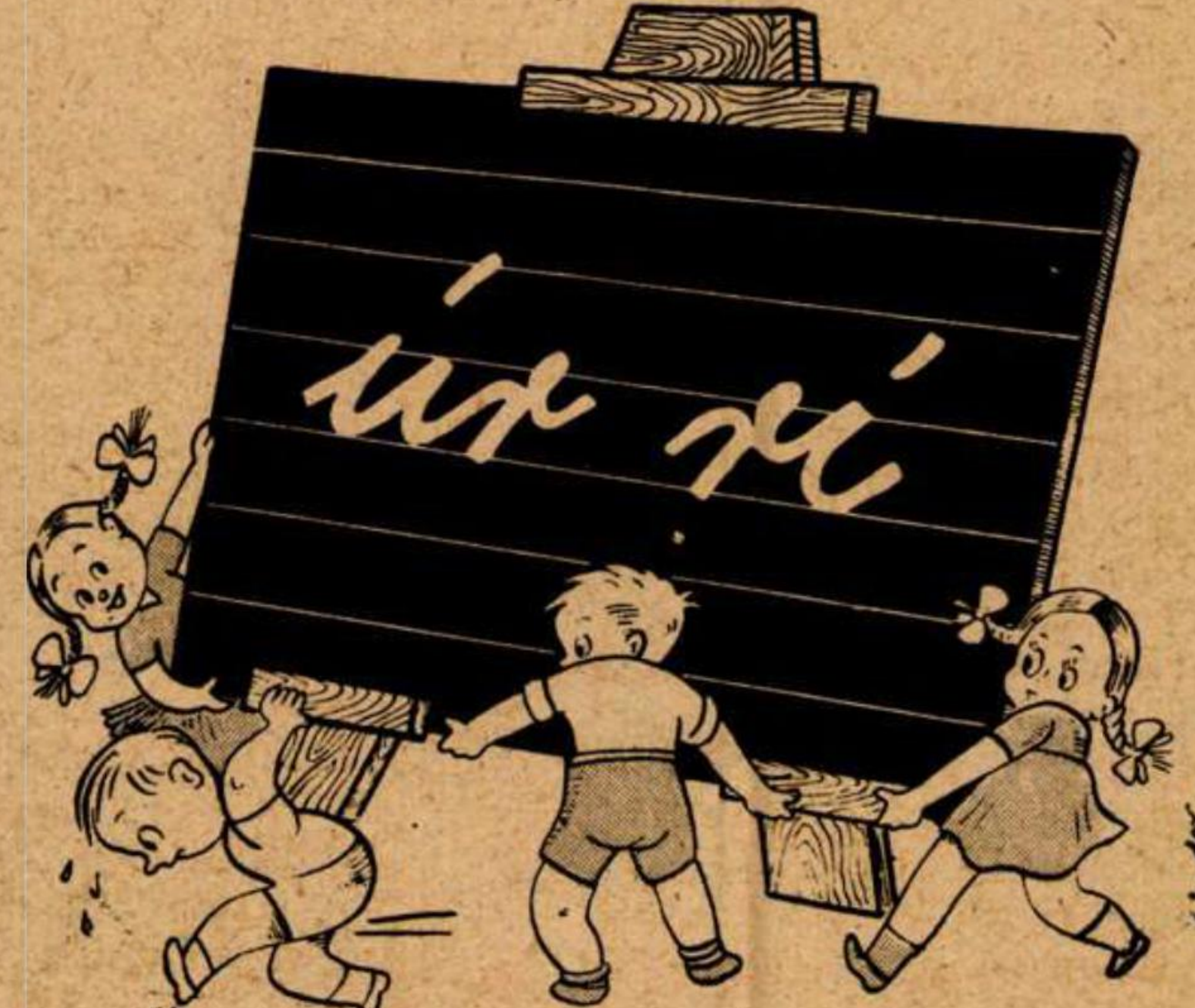

is táblával akar felvonulni a májusi menetben.

Letartóztatták a sírromboló fasisztákat

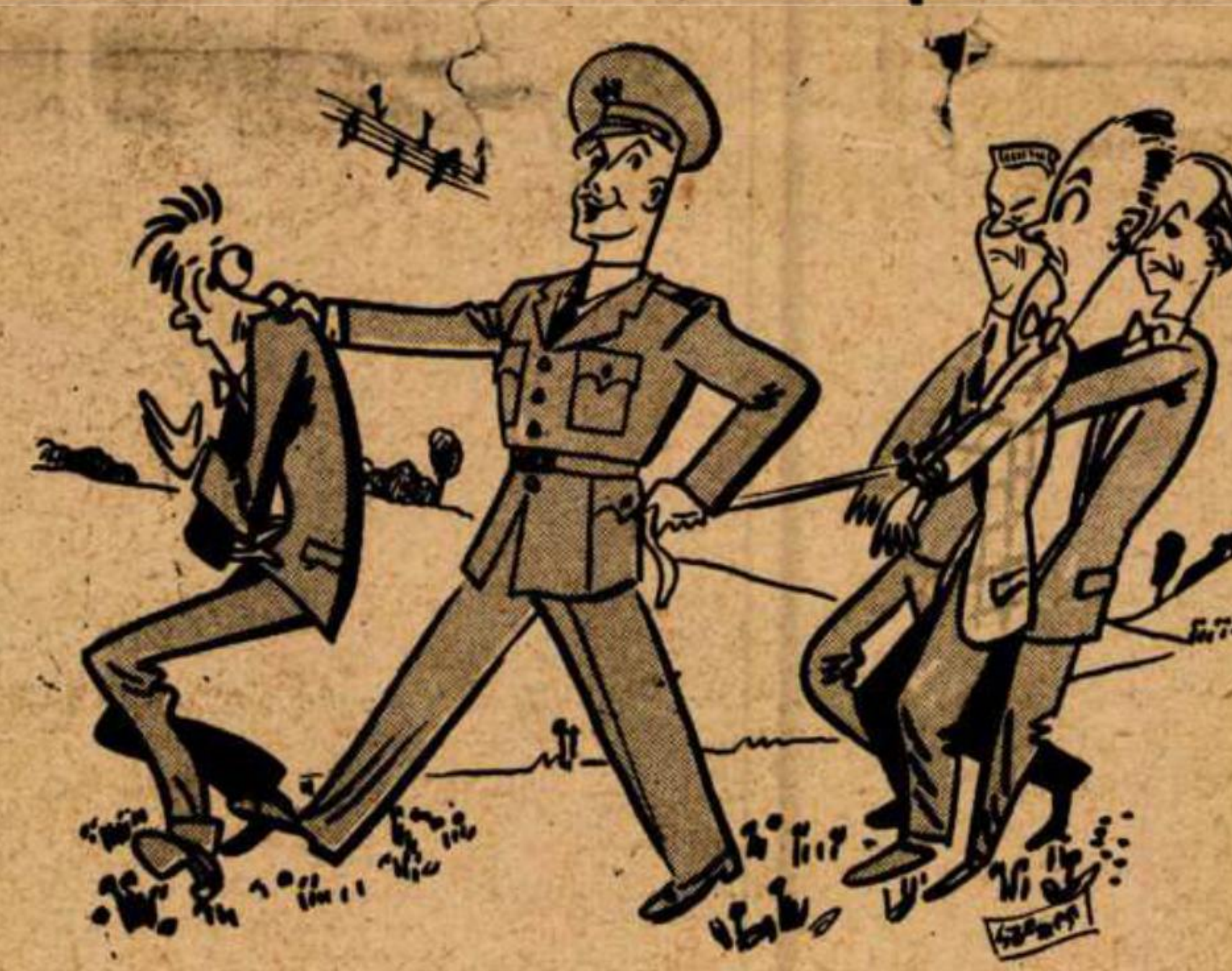

Rendőr: Hej de, temetőben láttalak meg először...

Miért pont mi ne? Laptársaink nyomán

Akar ingyen Londonba menni?

Hozzásegítjük!

Háromfordulós rejtvénypályázatunk nyertese

INGYEN

autóbuszjegyet kap a Strand-Trafalgar Square-i vonalra, úgy, hogy csak a Londonba való utazás és a visszautazás, valamint az ottartózkodás költségeit kell a saját zsebéből fedeznie!

Soha nem volt ilyen alkalom!

A következő kérdésekre kell felelnie:

1. **Ki lesz 1946-ban a magyar futballbajnok?**
2. **Ki írta Petőfi Sándor János vitéz című költeményét?**
3. **Mit csinál a szél, mikor nem fúj?**

Hogy olvasóink dolgát megkönnyítsük, itt adjuk a válaszokat is:

1. **Nem tudjuk.**
2. **Petőfi Sándor.**
3. **Semmit.**

A győztest ezenkívül tetőtől-talpig felöltöztetjük, díszpolgárrá és szenttéavatjuk, valamint megtanítjuk pingpongozni és koloratúr-énekesnővé képeztetjük ki.

Siessen, nehogy lemaradjon!

A hatásos folttisztítószer

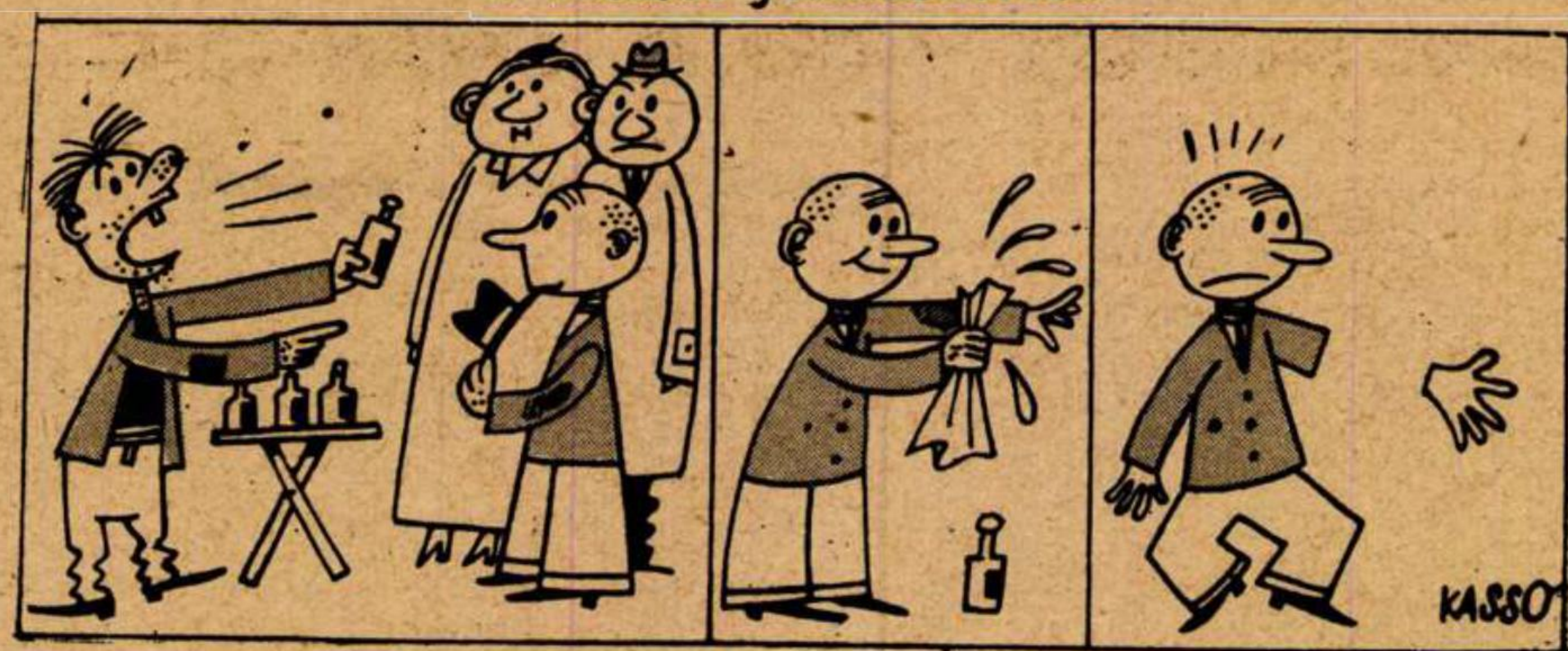

GÁDOR BÉLA:

Miért nem írnak a magyar írók?

Naiv Oszkár magyar író egy rút napon elolvasott egy cikket a lapban, amelynek ez volt a címe: Miért nem írnak a magyar írók? A cikk, amely lényegében nem volt más, mint egy megsebzett lelkű közíró halálordítása a magyar kultúra ravatalánál, mélyen lelkébe markolt Naiv Oszkárnak. Azonnal leült, hogy megírjon egy háromfelvonásos bohózatot. Minthogy kevés pénze volt, a vicceket szíve vérével írta egy pergamentre, amelyet a saját bőréből készített. Így is elkészült nyolc hónap alatt, mert éjjel-nappal dolgozott. Közben tizenkétszer írta át a darabot, kétszer kinyitotta a gázcsapot és háromszor le akart ugrani az emeletről, de barátai visszatartották, mondván: tehetséges vagy, te barom, dolgozz és ne csináld ezeket a marhaságokat.

Az író elvitte a kész darabot egy kiadóhoz, aki a kéziratot megmérte centiméterrel, majd mérlegre tette, utána megszagolta, leharapott belőle egy darabot és kiköpte. Aztán így szólt: Nem jó. Kevés benne a politika és kevés a szerelem.

Naiv Oszkár hazament és egy hónap alatt átírta a darabot. Beletett egy szerelmes párt, amelyek közül az egyik kommunista volt, a másik Barankovics-párti. A kiadó most már jónak találta a darabot, 100 forint előleget kért és elküldte a kéziratot Naiv Oszkár útján a Színigazgatónak.

A Színigazgató a füléhez tette a darabot, hallgatózott, majd az egész kéziratcsomót bedobta egy lombikba, ahol valami folyadék volt, Amikor látta. hogy a darab nem festi meg a folyadékot, hümmögött. aztán így szólt: Nem jó. Sok benne a politika és sok a szerelem.

Az író hazament és egy újabb hónap mulva visszavitte az átdolgozott darabot. A Szinigazgató azt mondta, hogy most már jó és kért 100 forint előleget.

A szereposztás aránylag elég simán ment, amíg a tárgyalások tartottak, Naiv Oszkár csak kétszer követett el öngyilkossági kísérletet: egyszer méreggel, egyszer konyhakéssel. A próbák alatt állandóan a színházban tartózkodott, tüzet adott, cipőt pucolt, nevetett a színészek viccein: úgy hasznosította magát, ahogy tudta. Napi tápláléka ötven Magyar cigaretta és egy jegynélküli buci volt.

A premier napján a színfalak mögül leste az előadást. 42 fokos láza volt, általános szepszis, kétoldali idegösszeroppanás, foggyökérhártyagyulladás. A darabnak sikere volt. Naiv Oszkárt tizenkétszer vonszolták a függöny elé.

A másnapi kritikák nem voltak egészen egyhangúak. Volt, aki rühes kutyának nevezte Naiv Oszkárt, mások becstelen kabáttolvajnak titulálták. Az egyik esti lap munkatársa ganajtúró görény névvel illette, míg egy hétfői lap elnéző kritikusa csupán ártalmatlan lótetűt látott benne. Abban azonban mind egyetértettek, hogy azonnal gyűjtést kell indítani a megbecstelenített színészek javára, akiket egy ilyen ocsmány darabbal meggyaláztak.

Naiv Oszkárt aznap a pincér nem szolgálta ki a kávéházban, a kalauz lelökte a villamos lépcsőjéről. a menyasszonya otthagyta és megszökött egy kutyapecérrel. Amikor este bement a színházba, a portás a sarkára vágta az ajtót, az ügyelő leköpte és a takarítóasszony véletlenül leöntötte egy vödör szennyes vízzel. A nézőtéren ötven ember lézengett.

Naiv Oszkár magyar író előadás után kiment a városból és bevette magát egy erdőbe. Egy darabig üvöltözött, aztán felvágta az ereit, bevett harminc gramm aszpirint és felakasztotta magát,

Jelenleg egy új darabon dolgozik.

KRITIKA
KRITIKA
KRITIKA

Színigazgató májusi sóhaja

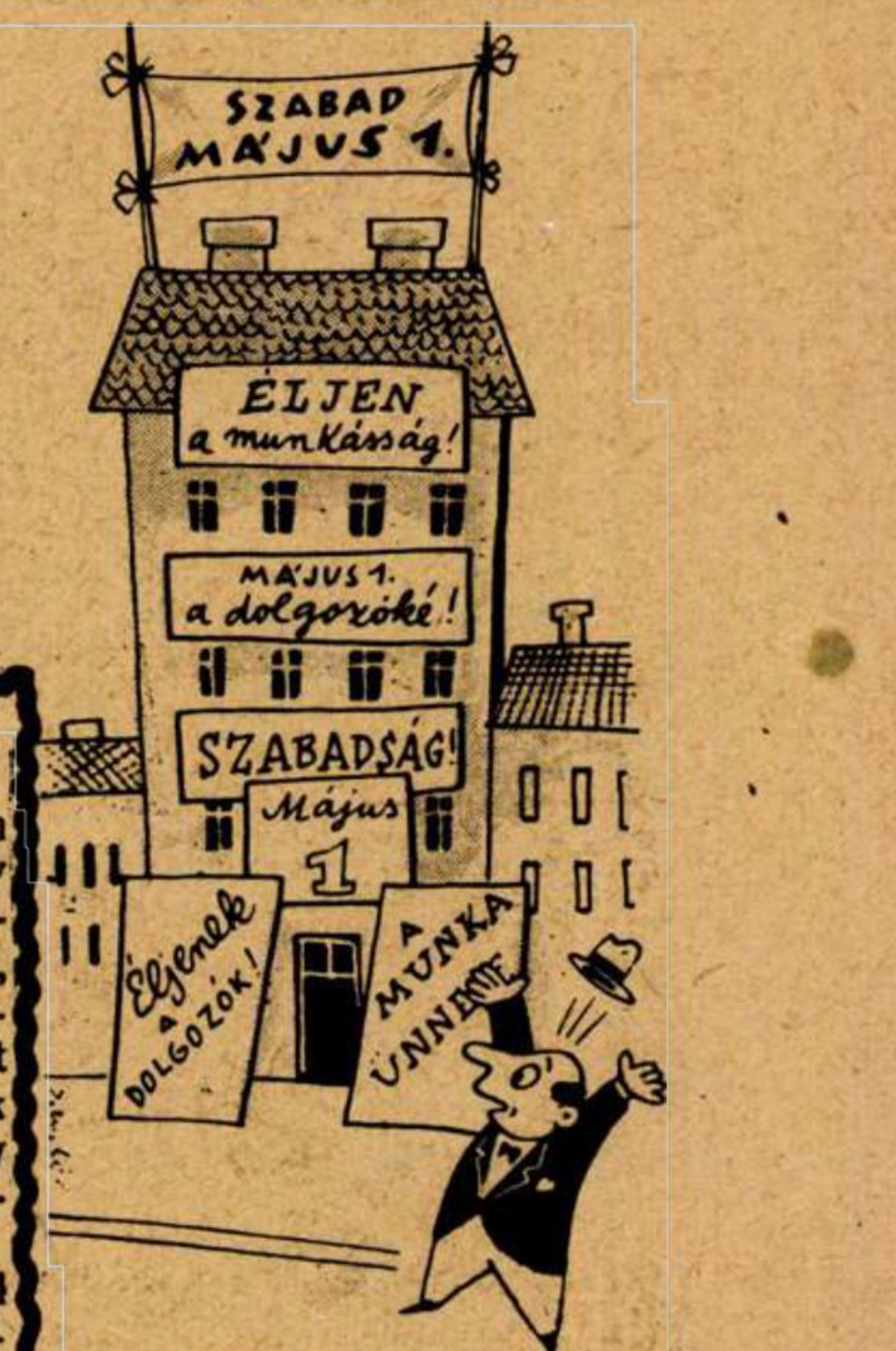
SZABAD MÁJUS 1.
ÉLJEN a munkásság!
MÁJUS 1. a dolgozóké!
SZABADSÁG! Május 1
Éljenek a dolgozók!
A MUNKA ÜNNEPE

— Végre látok egy táblás házat!

A diktátor

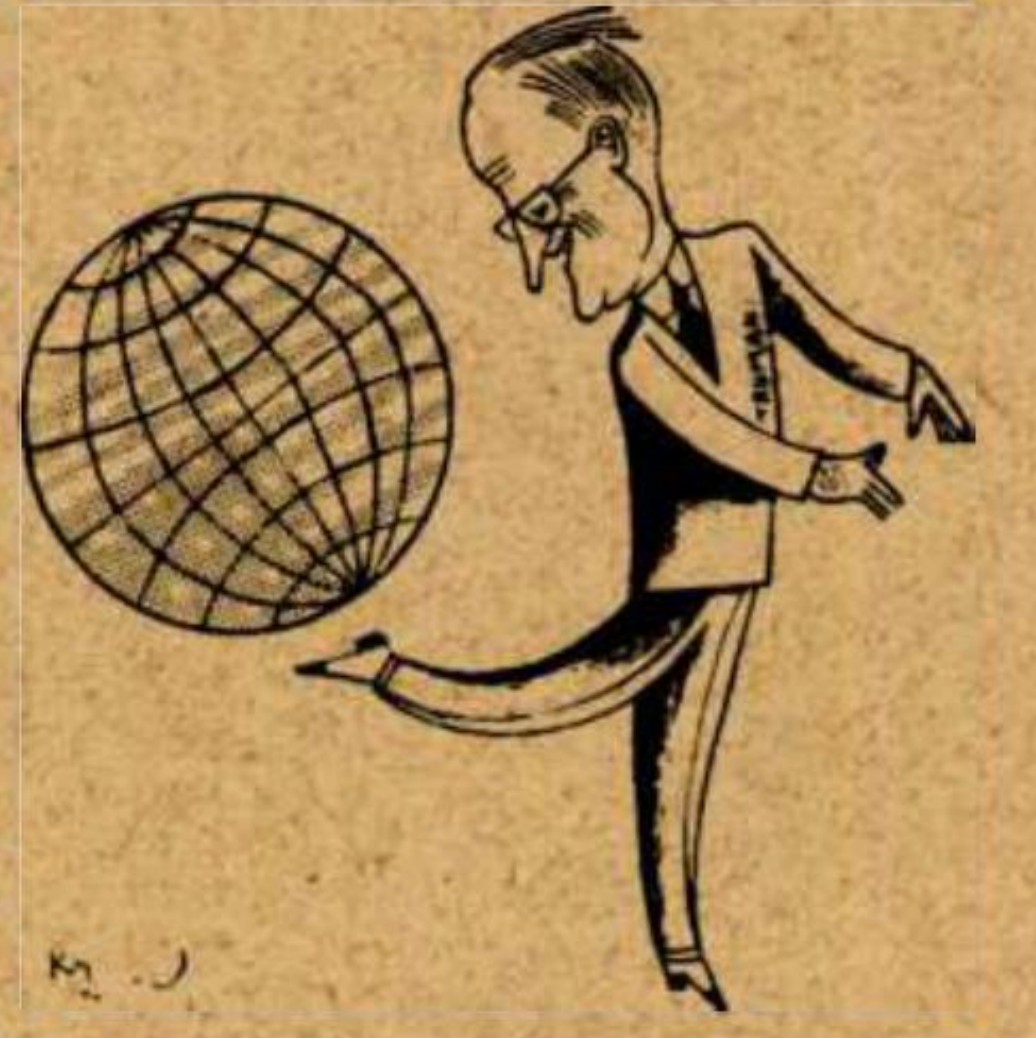

Jobb, mint Chaplin.

PESTI HÍR

— Hallottad? Csuzvarek vezérigazgató tegnap leállította az autóját!

— Ne mondd, miért?

— Micsoda kérdés? Ki akart szállni!...

A mezőhegyesi Rákosi beszéd után

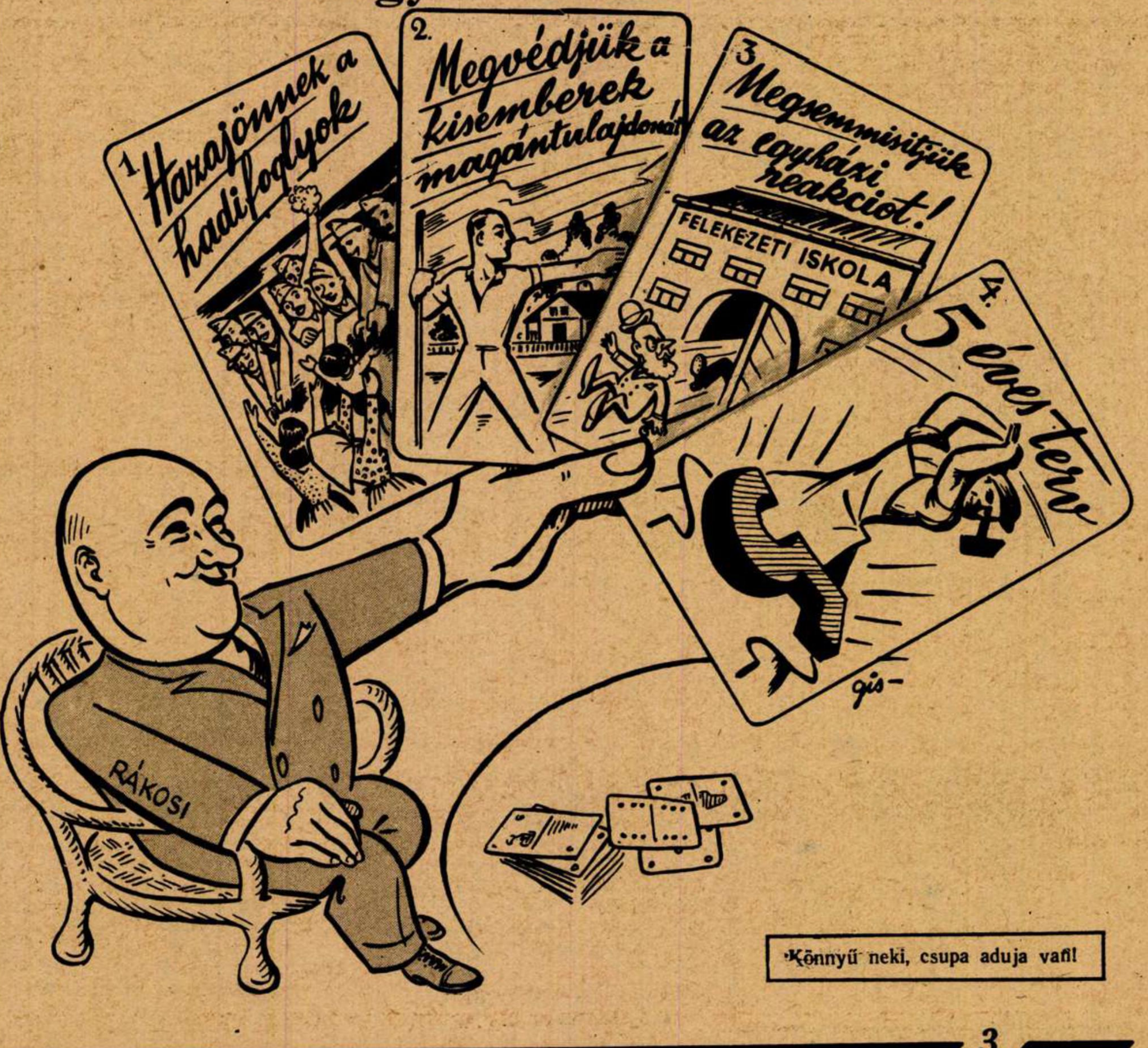
1. Hazajönnek a hadifoglyok
2. Megvédjük a kisemberek magántulajdonát
3. Megsemmisítjük az egyházi reakciót!
FELEKEZETI ISKOLA
4. 5 éves terv
RÁKOSI

Könnyű neki, csupa aduja van!

A két bűvész

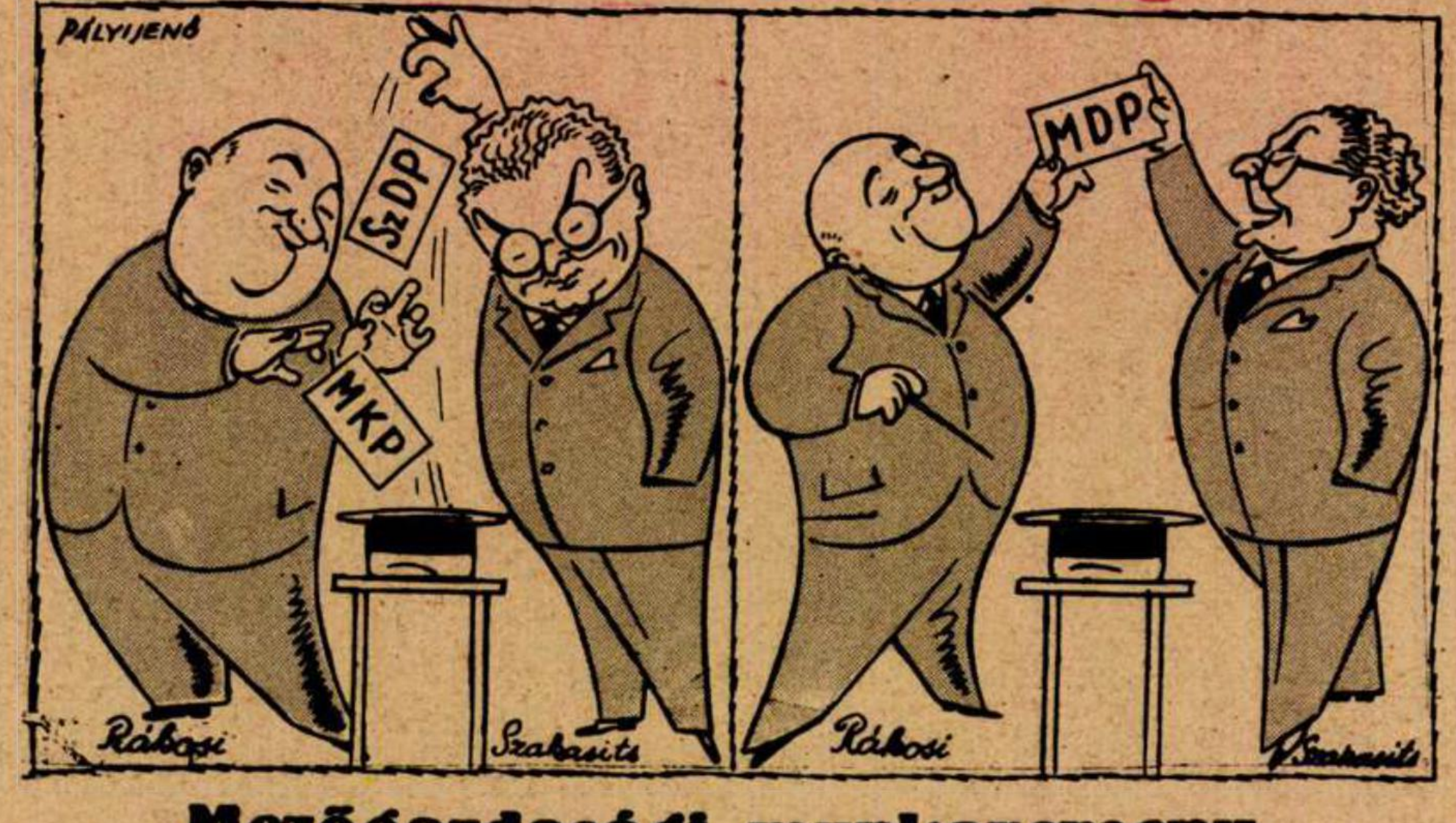
PÁLYIJENŐ
SzDP
MKP
MDP
Rákosi
Szakasits
Rákosi
Szakasits

Mezőgazdasági munkaverseny

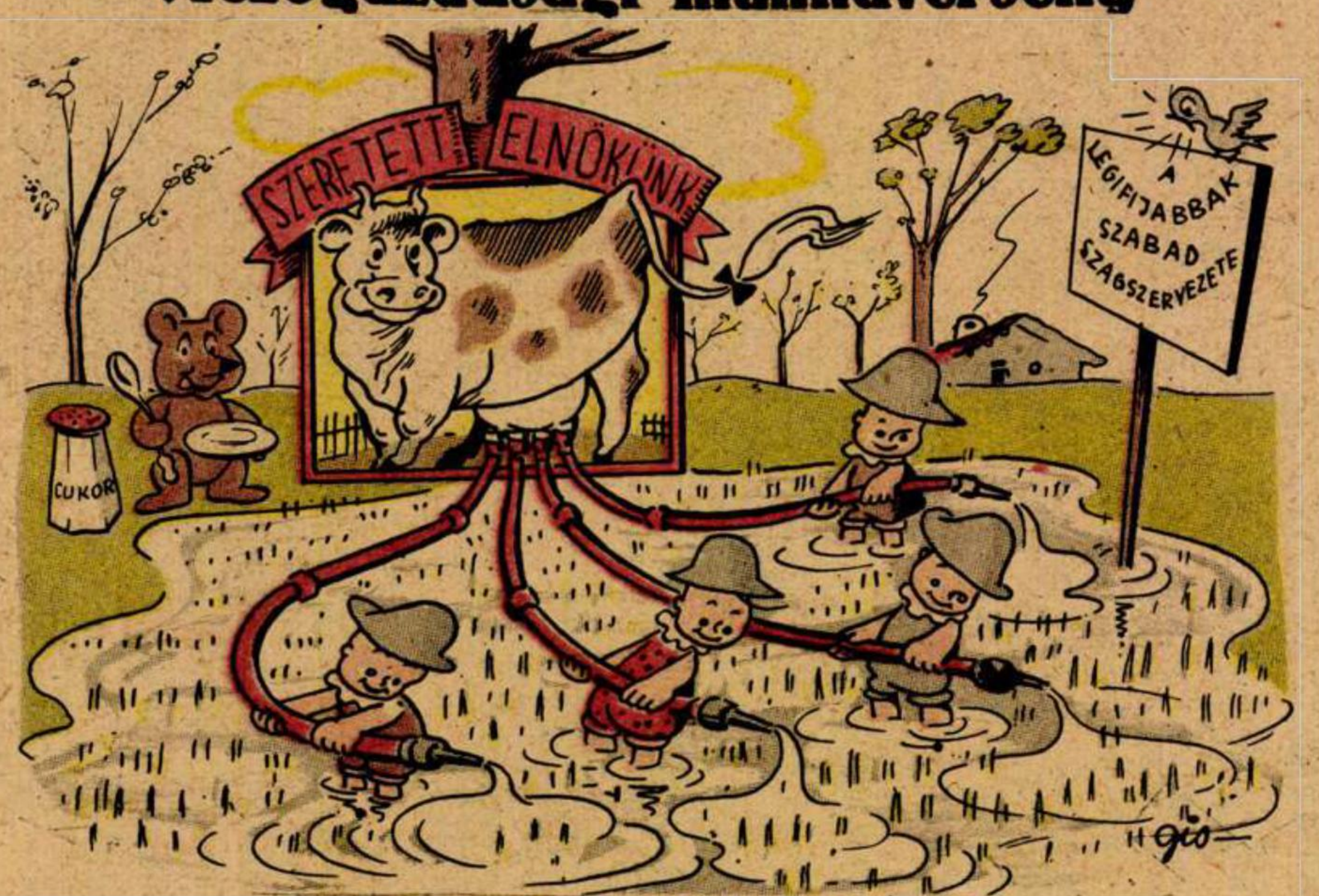
SZERETETT ELNÖKÜNK
A LEGIFIJABBAK SZABAD SZABSZERVEZETE
CUKOR
gio

A legifijabbak racionalizált tejberizstermelése.

Díjnyertes kapudekoráció

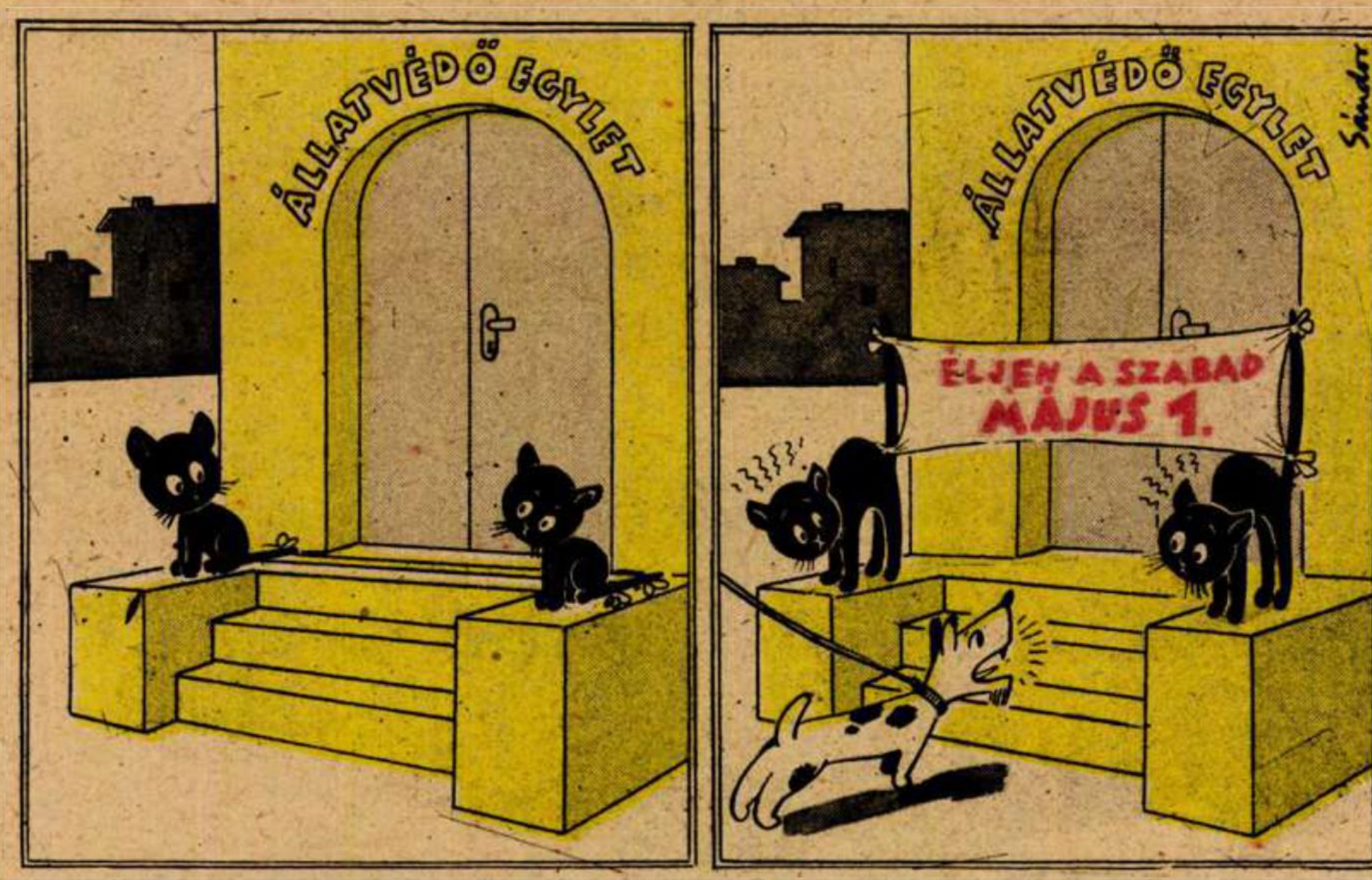
ÁLLATVÉDŐ EGYLET
ÁLLATVÉDŐ EGYLET
ÉLJEN A SZABAD MÁJUS 1.
Sándor

Az olasz munkás kenyere

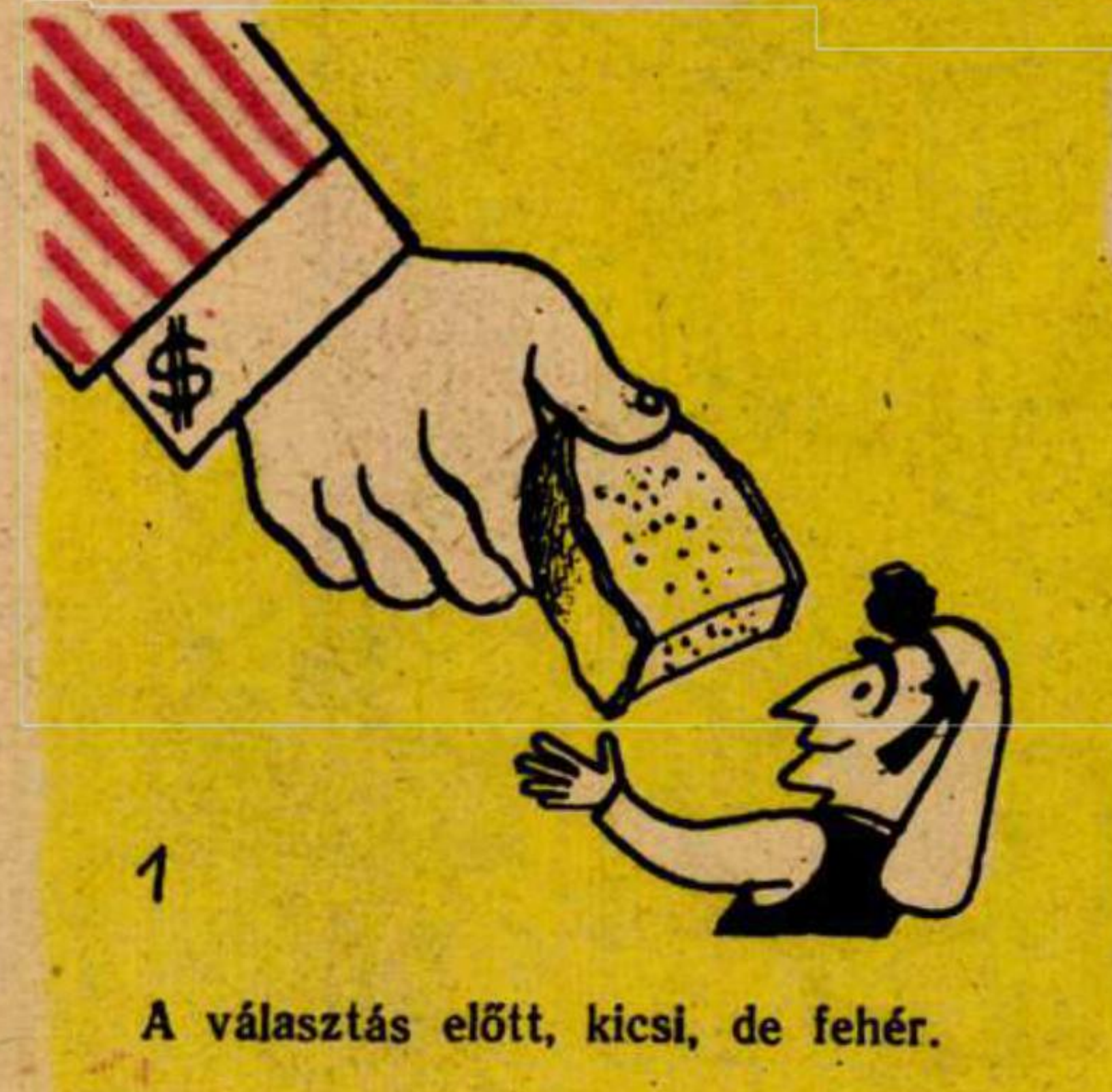

A választás előtt, kicsi, de fehér.

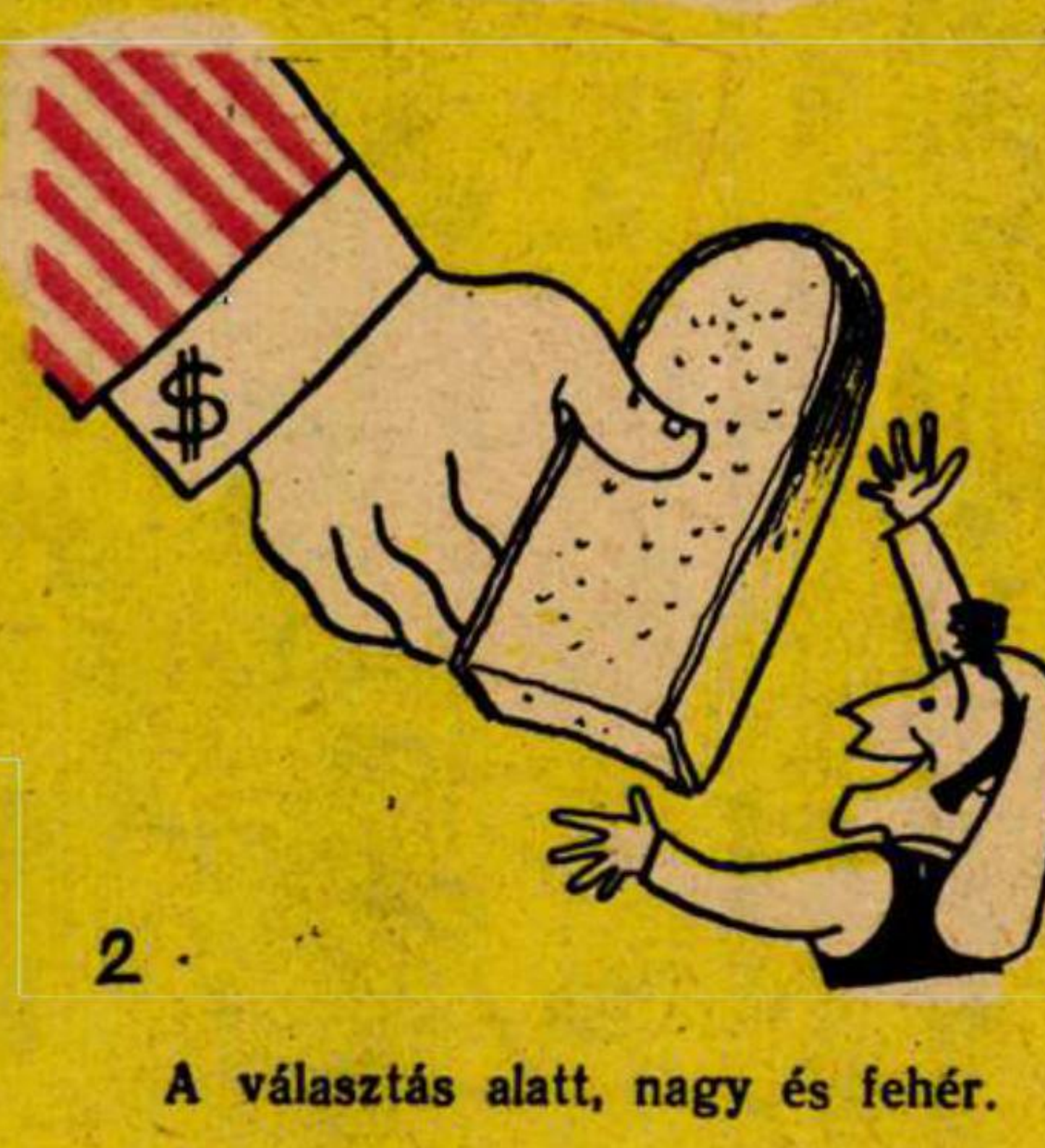

A választás alatt, nagy és fehér.

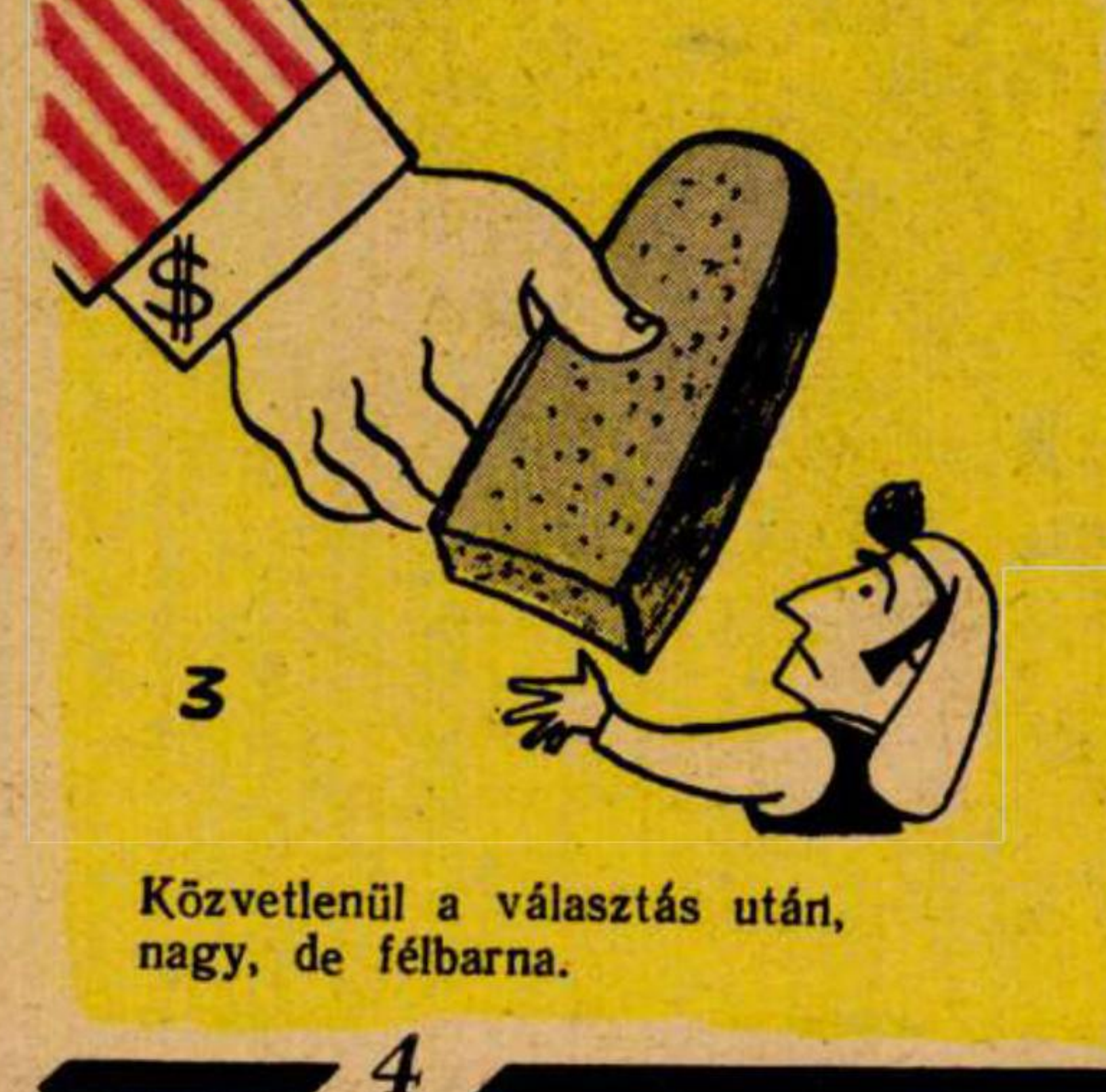

Közvetlenül a választás után, nagy, de félbarna.

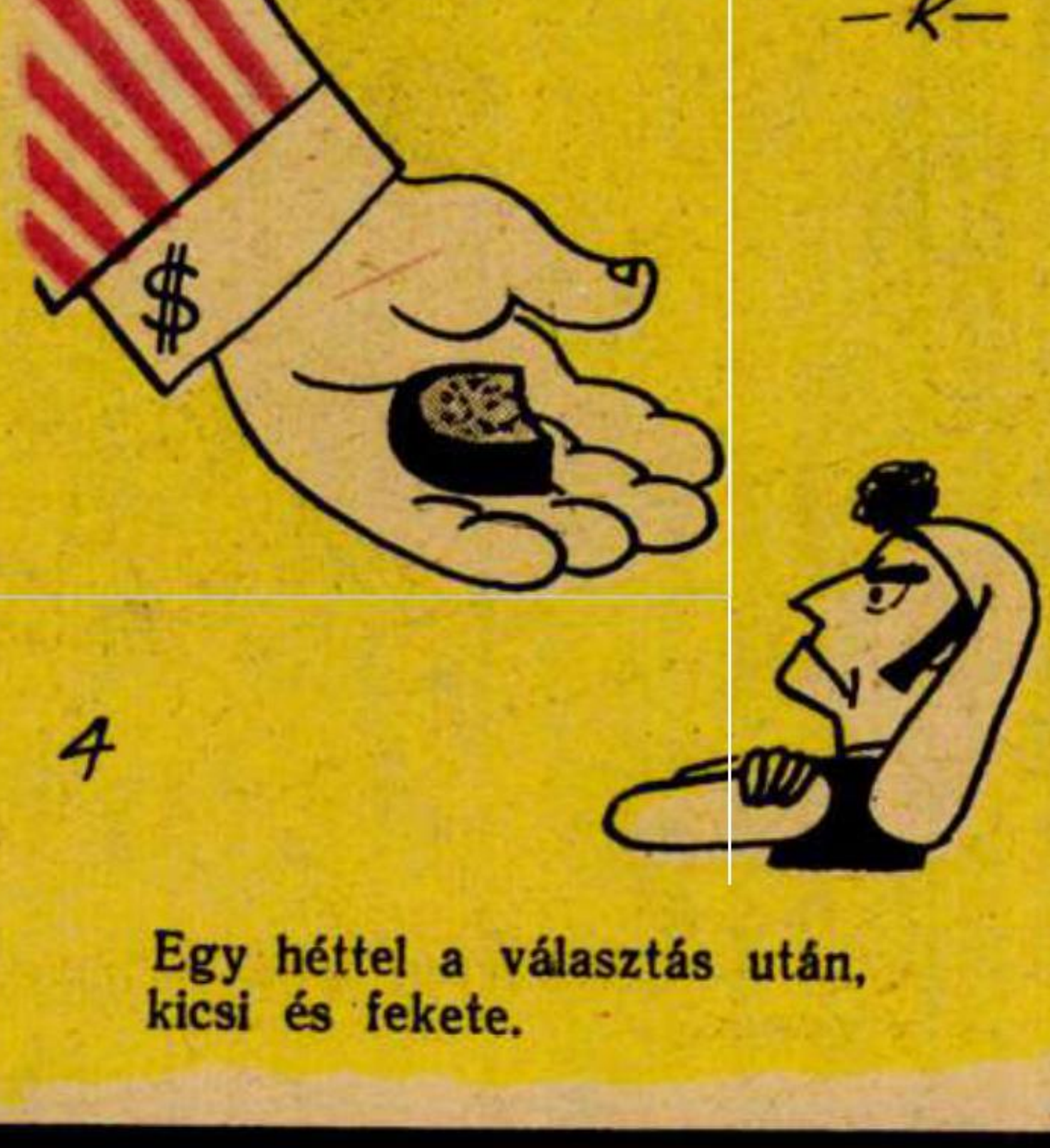

Egy héttel a választás után, kicsi és fekete.

Egy játékos aki nyer...

Vasárnap este izgatott fiatalember állított meg egy utca és egy másik utca sarkán.

— Bocsánat uram — mondta — látom, hogy ön már megvette a hétfői lapot a totoeredményekkel. Legyen szíves, olvassa fel nekem a 12 találatos szelvényt, mert majd megdöglök az izgalomtól, de nincs 1 forintom újságra.

Cédulát vett elő a zsebéből, én felnyitottam az újságot, és sorolni kezdtem az eredményeket.

— Kettes, iksz, megint kettes — ez az első három.

Elvörösödött:

— Mindhárom jó... Tovább... Már három jó...

— Egyes, egyes, iksz — folytattam.

Erre még vörösebb lett és homlokán apró verejtékcseppek kezdtek gyülekezni.

— Ez a három is jó... Borzasztó... Foytassa uram.

— Mért borzasztó? — kérdeztem.

— Ne diskuráljon. Folytassa kérem...

— Kettes, egyes, egyes.

A szívéhez kapott és megtántorodott. Azt hittem elájul. De összeszedte magát és síránkozni kezdett:

— Már kilenc jó találatom van... Ez rettenetes... Uram, biztos, hogy a FŐKAC megverte KAFC-ot?

— Biztos.

— Fel fogom akasztani magam — síránkozott — én ezt nem bírom elviselni... Mi az utolsó három eredmény?

— Iksz, iksz, egyes.

Erre a nyakamba ugrott és összevissza csókolt. A könnyein át kacagott a szeme, majd a kalapját a földhöz vágta örömében.

— Mind a három rossz! — ujjongott örömében s mert látta, hogy bolondnak nézem, most már nyugodtabban így szólt:

— Áldom a totot uram, mert minden vasárnap ilyen nagy örömet szerez nekem...

— Dehát egy vasat sem nyert, jó ember!

— Persze hogy nem. Én azonban fordítva játszom. Minden héten veszek egy szelvényt, alaposan megfontolva kitöltöm, aztán a zsebembe teszem és nem küldöm be. Miért drukkolok tehát én? Azért, hogy ne legyen 12 találatom, mert különben megüt a guta. Tudja milyen öröm az, ha az embert nem üti meg a guta? Uram, amióta toto van, minden vasárnap este boldog ember vagyok. De ha egyszer 12 találatom lenne — tette hozzá elborulva — valóban leugranék az emeletről.

— Ne féljen — nyugtattam meg — maga sokáig fog élni.

Tabi László

Május elsején
és a többi napokon
LUKRÉCIA
Melltartó

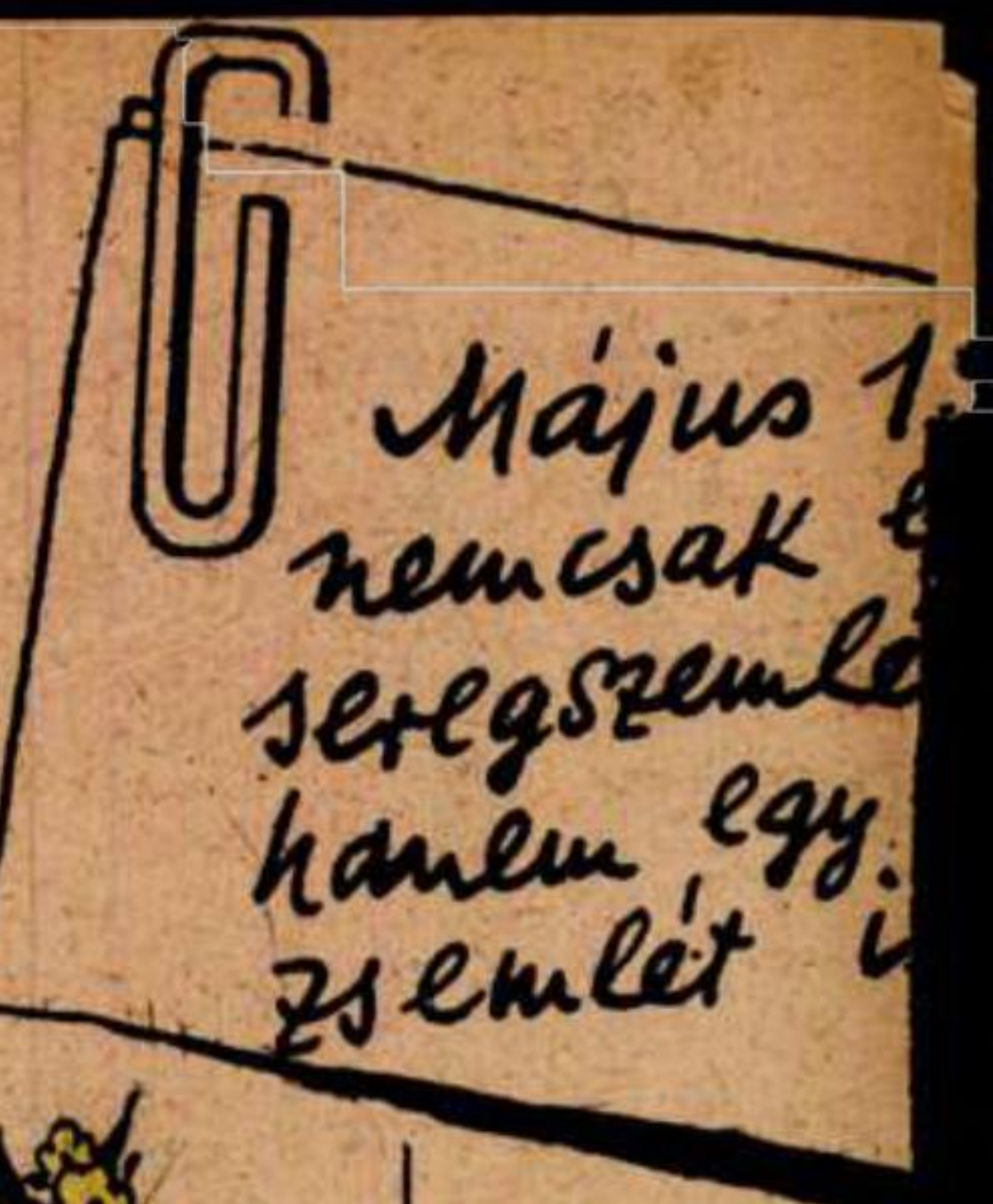
Május 1
nemcsak
seregszemle
hanem egy
zsemlét

Készülődés május 1-re

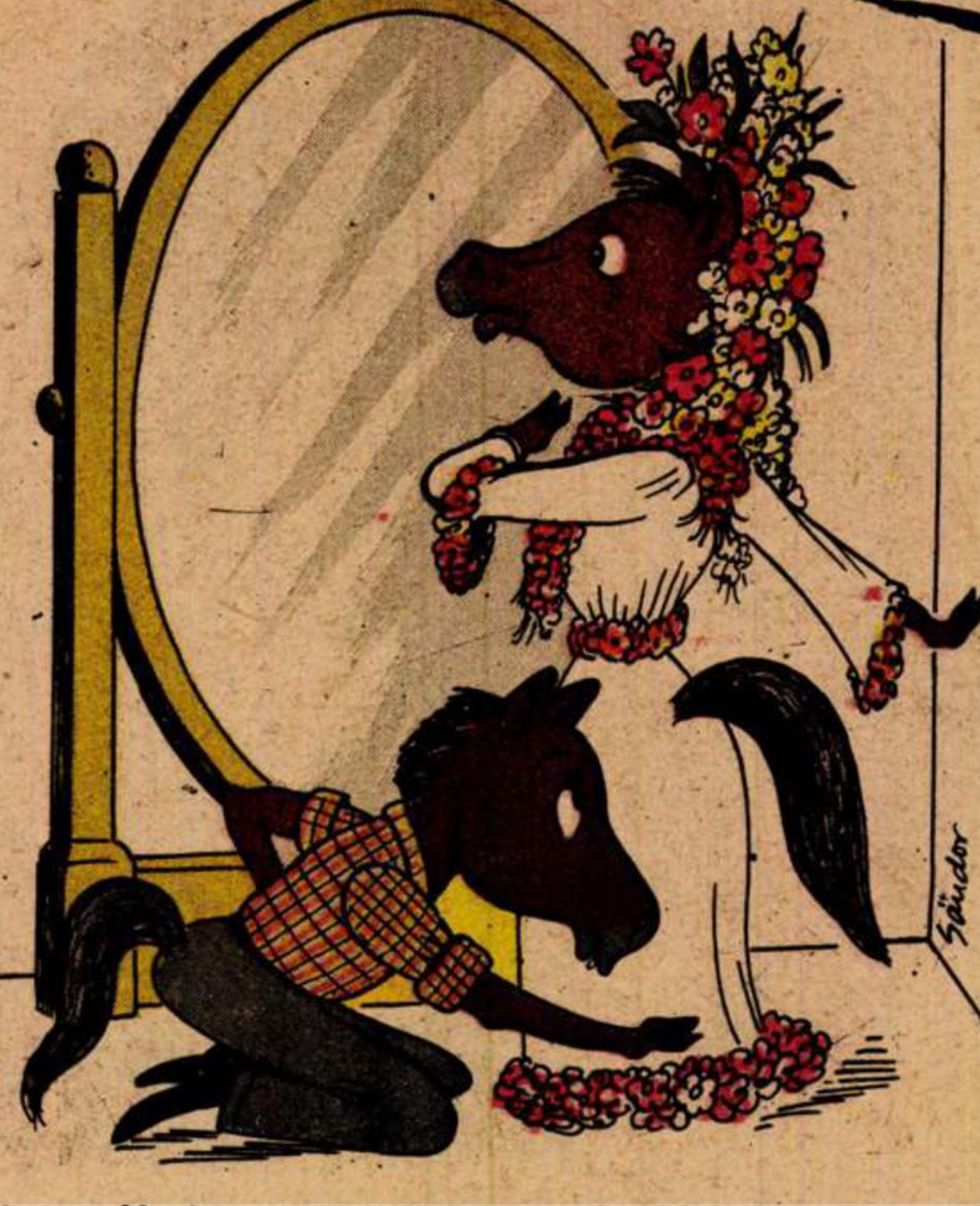

— Mester, nem kell még egy kis virágdísz a bal fülem mögé?

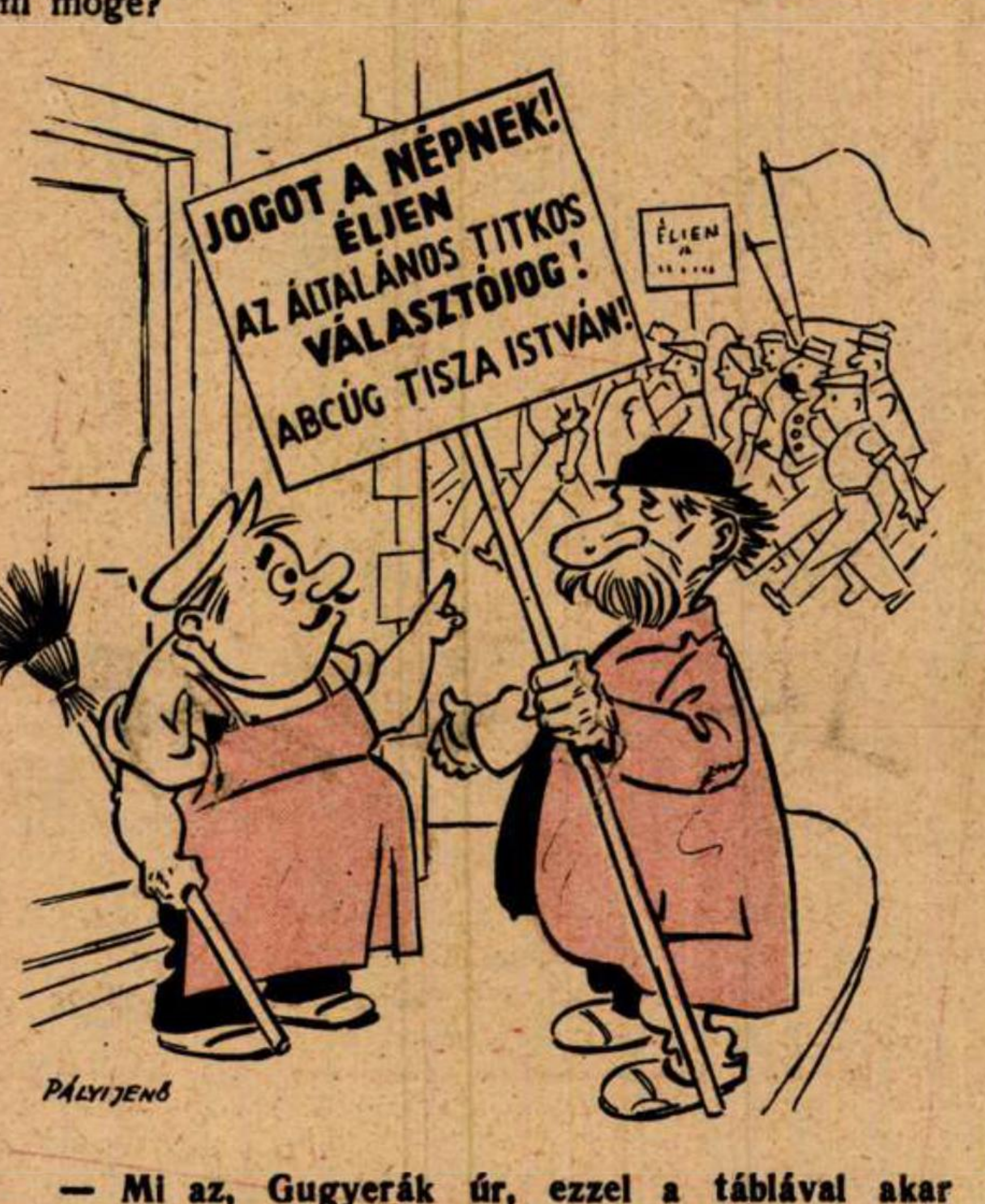
JOGOT A NÉPNEK! ÉLJEN AZ ÁLTALÁNOS TITKOS VÁLASZTÓJOG! ABCÚG TISZA ISTVÁN!
ÉLJEN
PÁLYIJENŐ

— Mi az, Gugyerák úr, ezzel a táblával akar résztvenni a felvonuláson?

— Nézze, én ezt a táblát már 1912-ben is vittem és akkor ez egy jó tábla volt.

A trafikos randevuja

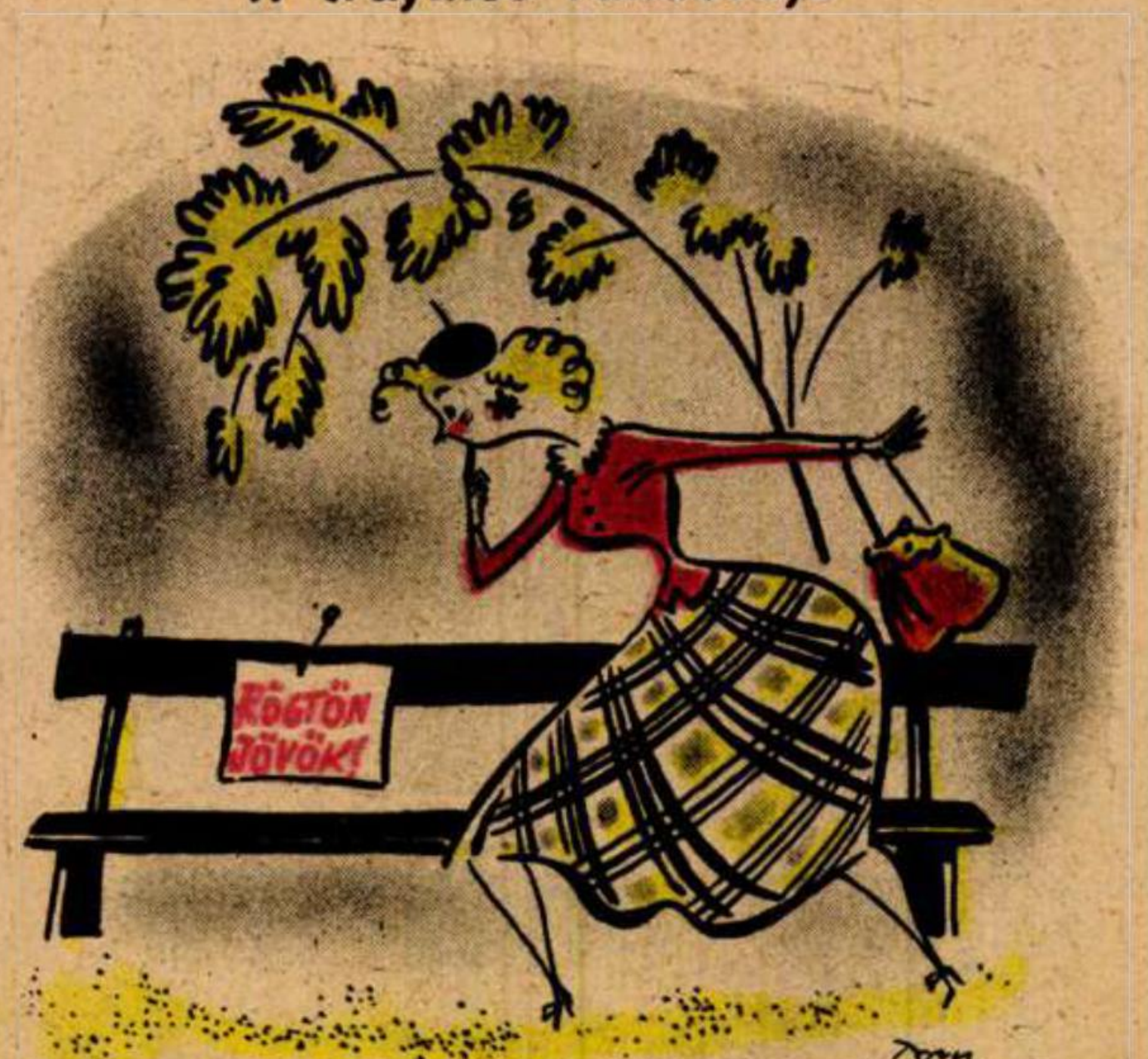
RÖGTÖN JÖVÖK!

Végre!

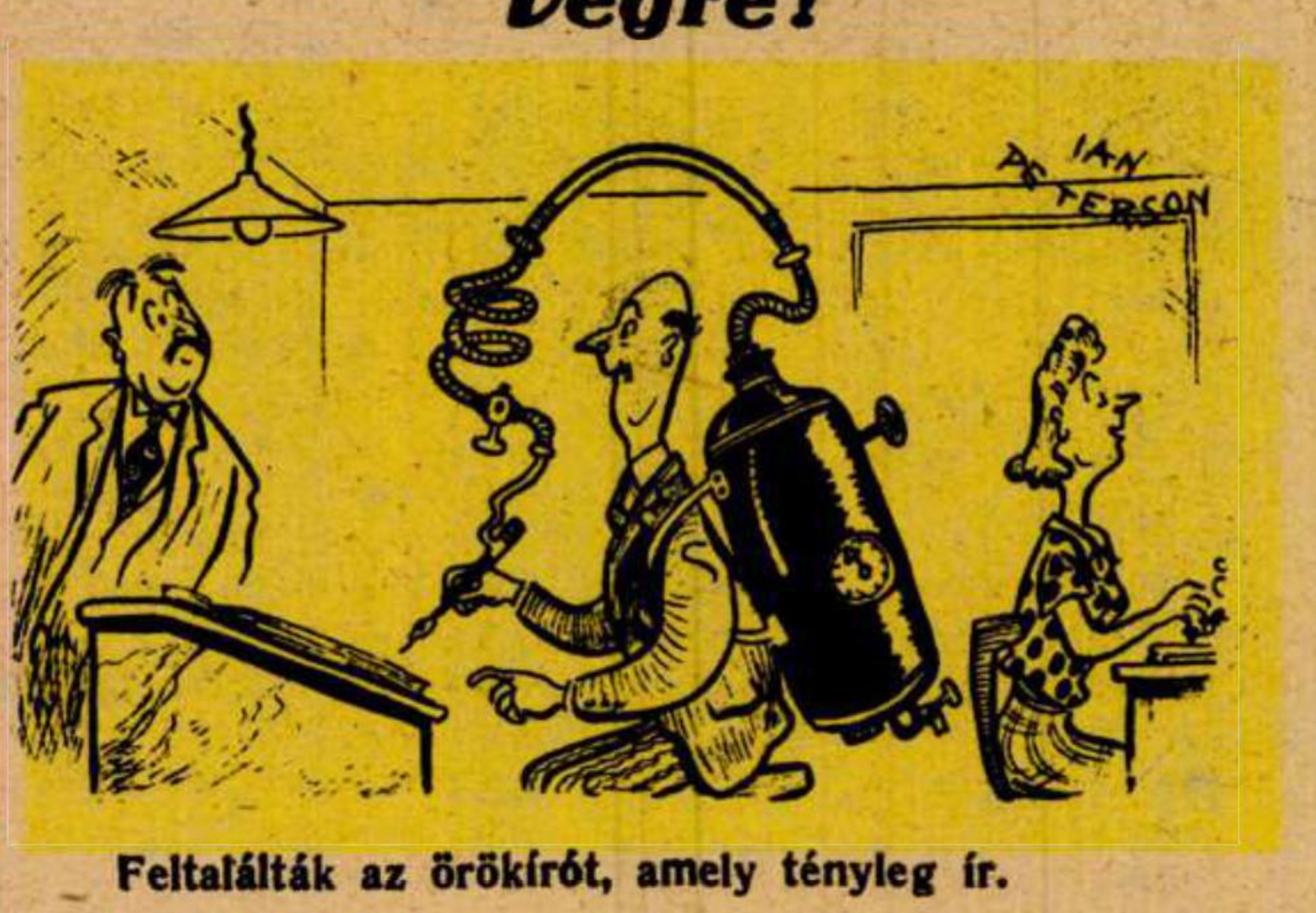
IAN PETERSON

Feltalálták az örökírót, amely tényleg ír.

ielent,
ereg

A 7 legkedvesebb vicce

— Olvasta? Olcsóbb lesz a kádfürdő.
— Nem érdekel. Én otthon szoktam fürödni.
— De a strandfürdő is olcsóbb lesz.
— Nem érdekel. Én udvarolni is otthon szoktam.

Lovagias ügy

Egy közismerten sötét pesti tőkés, akinek a bőre alatt is gazdasági vétség van, összevész a barátjával, aki, ha lehet, még nálánál is sötétebb.

Órákhosszat veszekszenek, végül is az egyik dühösen azt ordítja:

— Elég! Vívjunk amerikai párbajt!

— Hogy kell azt? — kérdi meghökkenve a másik.

— Menjünk be mind a ketten a Gazdasági Rendőrségre és amelyikünk kijön, az nyert...

A nyugati gólem

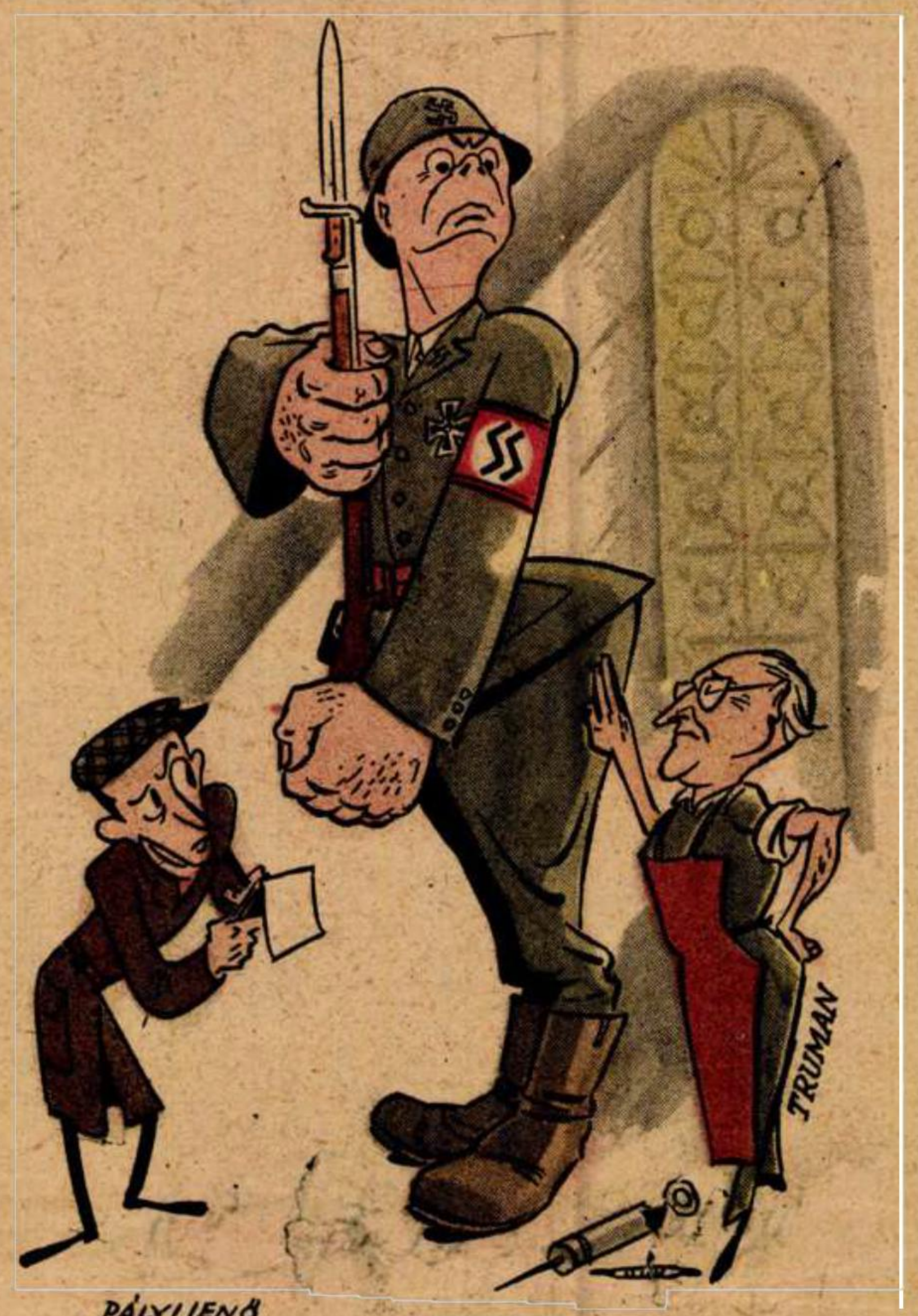

Ujságíró: Mi az Truman úr, maga a német katonai szellemet kelti megint életre?

Truman: Hát mit keltsek életre, mikor jelenleg egyebük sincs szegényeknek.

Taszajtó Nagy Gergely

esete az egész'égőrrel

— Mit bánkódsz mán megint, te Gergely?

— Hadd el, te Péter, fájt a Piros foga, megette a fene.

— Oszt azon te bánkódsz?

— Várd csak ki a végit, majd meglátod, van okom rá! Meglátogatott bennünket a mult hetekbe egy egészségőr, nem bolondság az az egészségőrség, mer kivallatta a Pirost, nincs-e valami panasza. No, a Pirosnak ne lett vóna, vót annak dosztig, elkezdett belüle mingyár ömleni a szó, hogy mán hogyne vóna panaszom, a Gergely így, meg a Gergely úgy. No, aszongya az egészségőr, nem ilyen panaszrul van szó, valami testi fájdalma van-é? Aszongya erre az a böszme Piros, hogy testi fájdalma nincs, csak a foga fáj, de cefetül. Aszongya az egészségőr, no, egyet se búsuljon, ehen e, evvel a cédulával mennyen csak be a kórházba, maj ellátják ott a fájós fogát, nem lesz abba hiba. No, másnap addig rít a Piros, hogy ő így fél, meg úgy fél, amíg vele mentem. Egész úton cserfelt, úgy járt a szája, akár a cséphadaró, hanem bent a kórházba egyszerre megmakacsolta magát, becsukta a száját, oszt aszonta, az ű szájába ugyan bele nem nyúl senki, mer még képesek oszt kihúzzák a fogát. Mondok észnél légy Piros, ha nehezedre esik is, hát micsinnájanak vele, tán hallgatónótákat énekeljenek neki, hogy hagyja abba a fájást? Beszélhettem annak, te Péter, ű csak összeszorította a száját, oszt ki nem nyitotta vón az Istennek se, hiába rimánkodott neki a doktor. Abszolut ember vagyok, ismerhetsz Péter, megpróbáltam én mindent, mondtam néki, hogy mék a kocsmába, máskor arra egész litániát szokott válaszolni, de most meg se nyekkent, csak szorította össze a száját keményen. Mondok új selemszoknyát kapsz. Piros, máskor erre mindjárt énekelni kezdett most oda se bökött. No, gondoltam, nem lesz ez így jó, diplomatikusan kell ezt csinálni, mint a Rogyasztó Kovács, mondta, amikor fejbevágta a bikáját. Mondok, no, Piros, láttam tegnap a Suvasztónét, olyan szép lett az az asszony, akár a pünkösdi rózsa. Erre eltátotta a száját a Piros akkorára, mint egy kapu. Az a vín banya, kajátotta, hanem már akkor benn is vót a fogó a szájába, oszt a másik minutába mán kint is volt a foga.

A magyar demokrácia élharcosai tisztelegnek a magyar demokrácia élmunkásai előtt

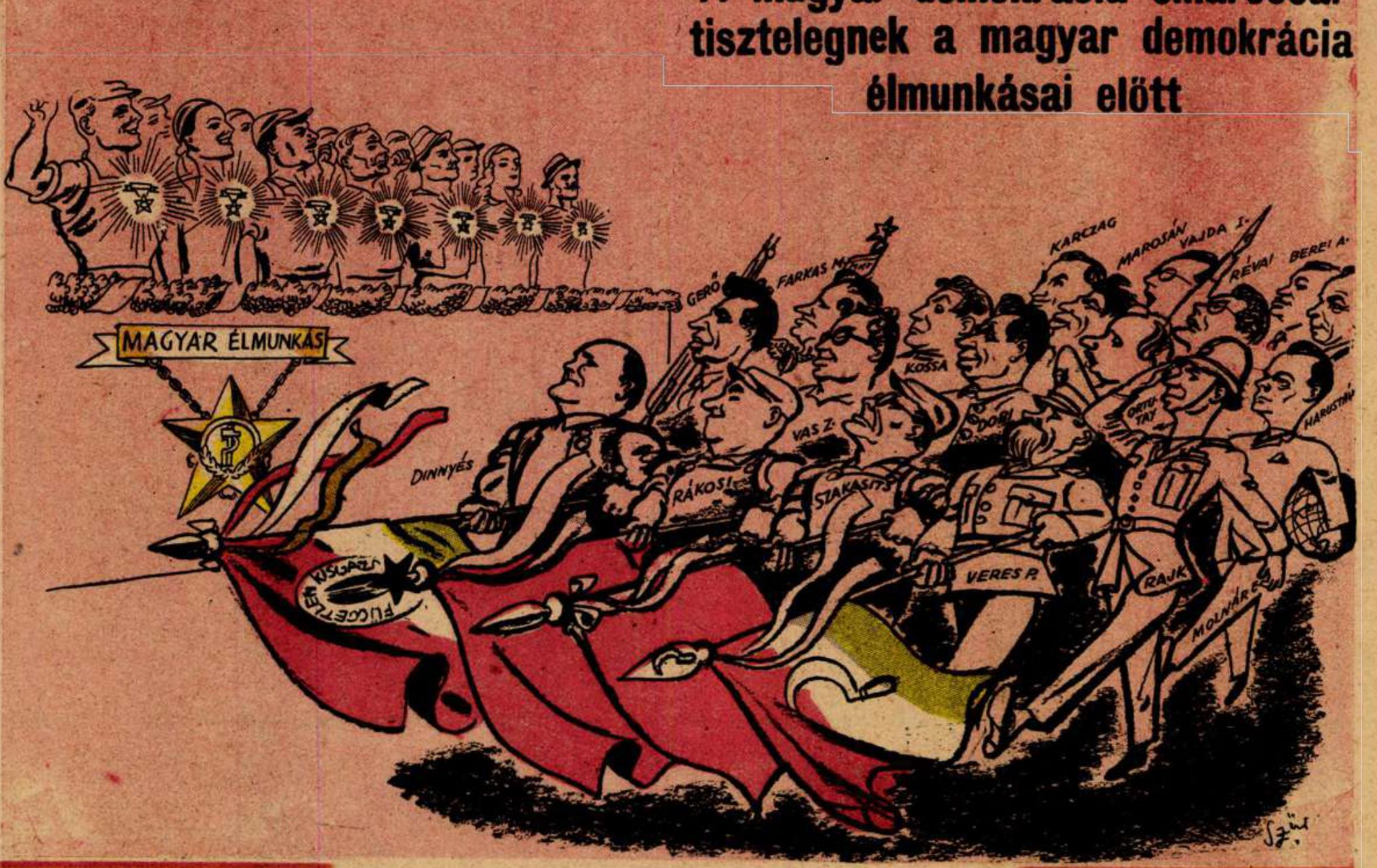

Pompás kis vicc

A Nemzeti Színház egyik igen fiatal színésze a napokban félénken megszólította a vicceskedvű drámai színészt.

— Bocsánat a zavarásért. — mondotta — A multkori banketten úgyláttam, hogy leöntötted az ünneplő ruhádat paradicsomlével. Ma az ebédnél velem történt meg ugyanez. Te mit csináltál a folttal?

— Bekentem sósavoldattal.

Egy nap mulva újra találkoztak.

— Te — mondta a fiatal színész — én is bekentem a ruhámon levő paradicsomfoltot sósavoldattal és a sósav az egész szövetet kimarta...

A drámai színész bólogatott.

— Az enyémet is.

Meglepő kérdés

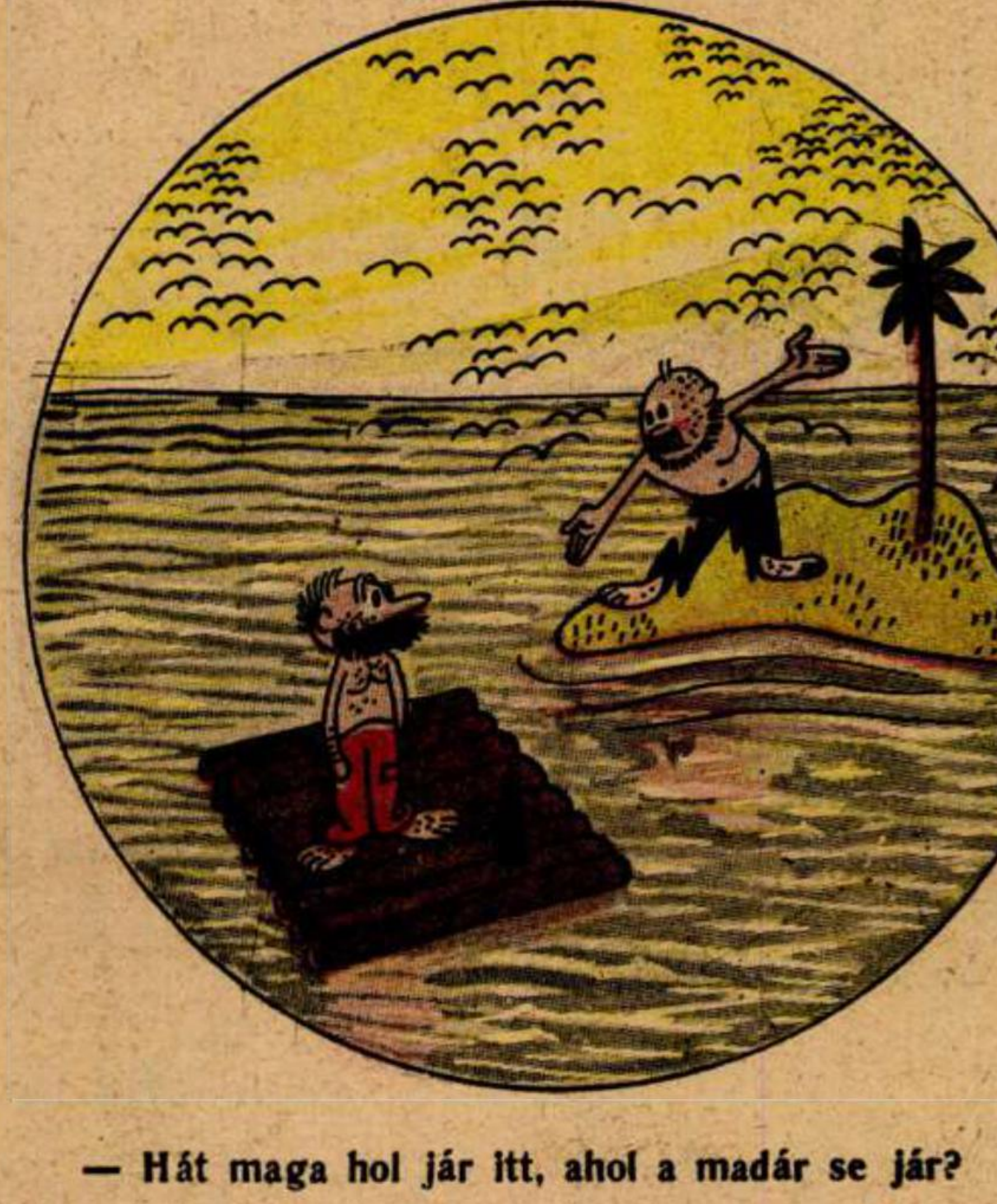

— Hát maga hol jár itt, ahol a madár se jár?

Közmondás pótlékkal

Egy jómódú család meghívta fogadónapjára a mult héten a fiatal írót. Barátunk azt hitte, felszabadult gondolkodású, értelmes emberek közé megy. De csalódott. Akár azt bizonyítgatta nekik, hogy nem Harsányi Zsolt a magyar irodalom teteje, akár azzal a vélekedésükkel szállt szembe, hogy a földosztás rablás volt, maga a házigazda minduntalan így torkolta le:

— Nincs igazad, öcsém. Dehát... tévedni emberi dolog.

És vitába se bocsátkozva, tovább szajkózták ostobaságaikat.

A tizedik „Tévedni emberi dolog" után barátunk felállt és indult:

— Idetévedni szintén.

Palesztinai pankráció

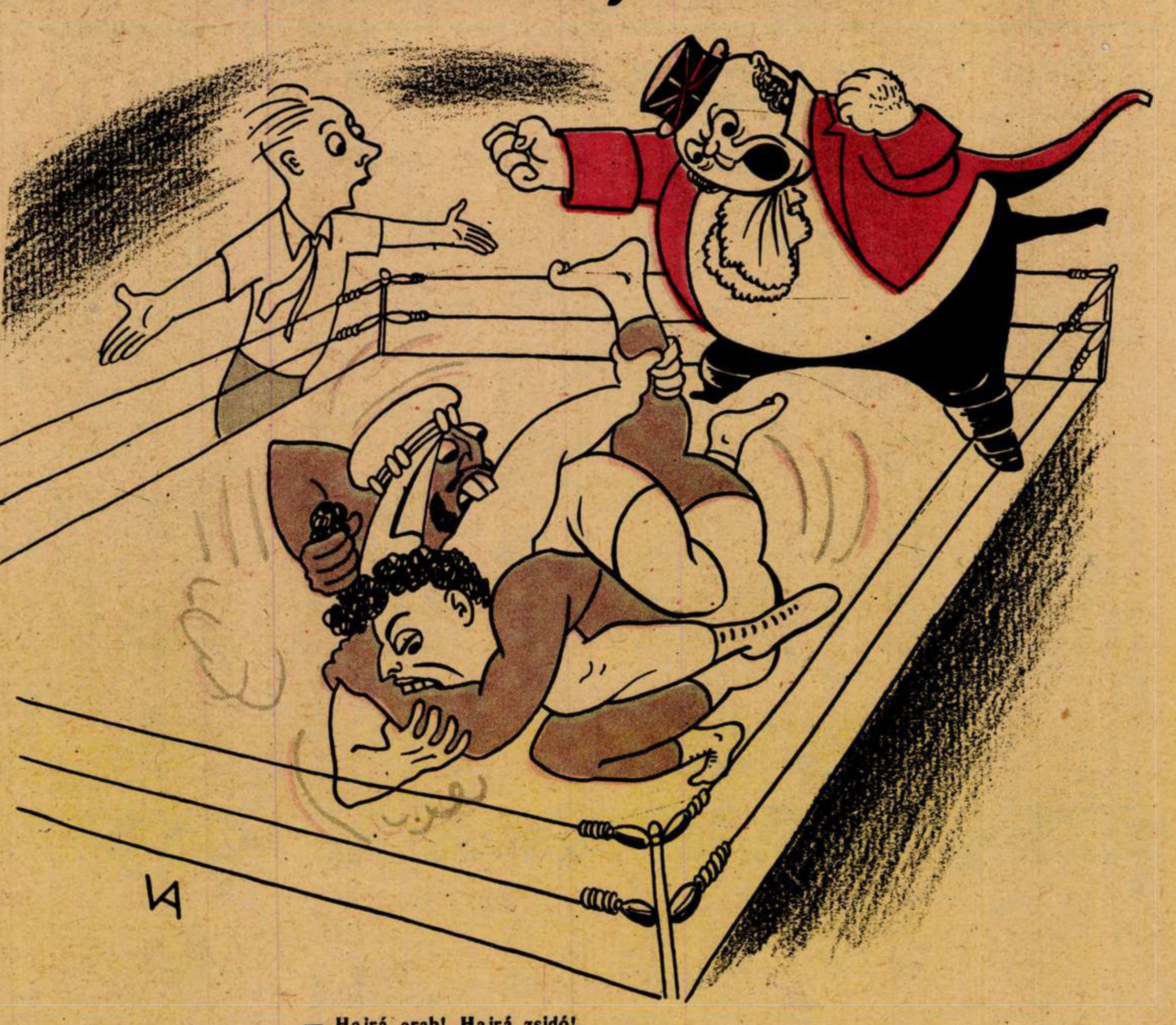

— Hajrá arab! Hajrá zsidó!
— Maga tulajdonképpen kinek drukkol, Mr. John Bull?
— Magamnak.

A vegyészet diadala

Hogy lehet napraforgómaghéjból készült etilalkoholból közönséges alkoholt csinálni.

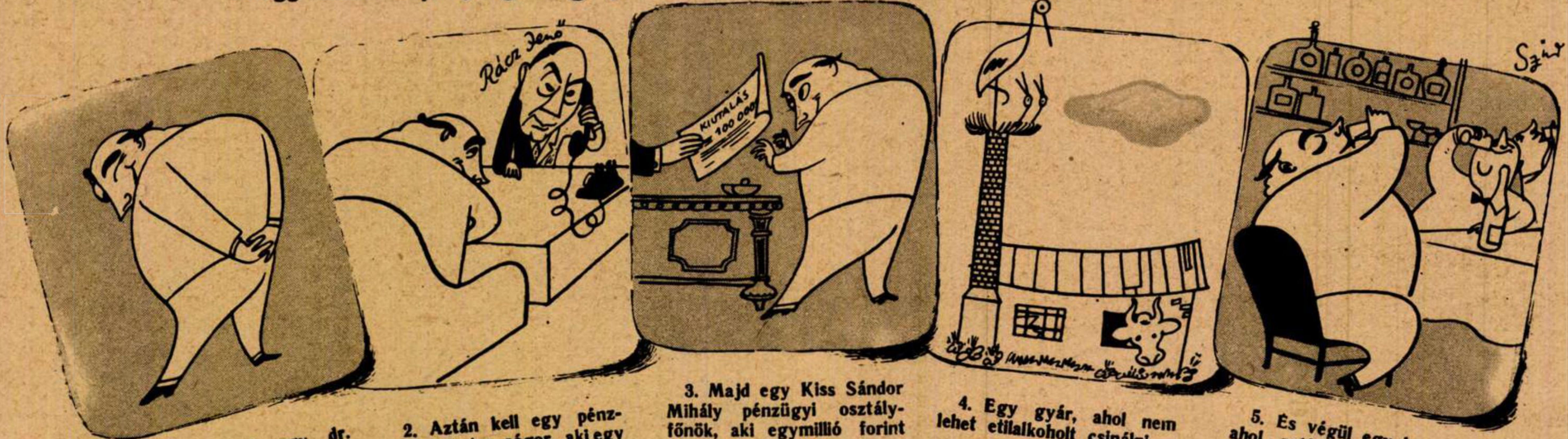
Rácz Jenő
KIUTALÁS 100 000
Szür

1. Kell hozzá egy dr. Böckh György.

2. Aztán kell egy pénzügyminiszter sógor, aki egy jó szót szól.

3. Majd egy Kiss Sándor Mihály pénzügyi osztályfőnök, aki egymillió forint állami pénzt kiutal.

4. Egy gyár, ahol nem lehet etilalkoholt csinálni.

5. És végül egy kocsma, ahol valódi alkoholt lehet inni havonta harmincezer forintért.

Egy amerikai szerkesztőségben

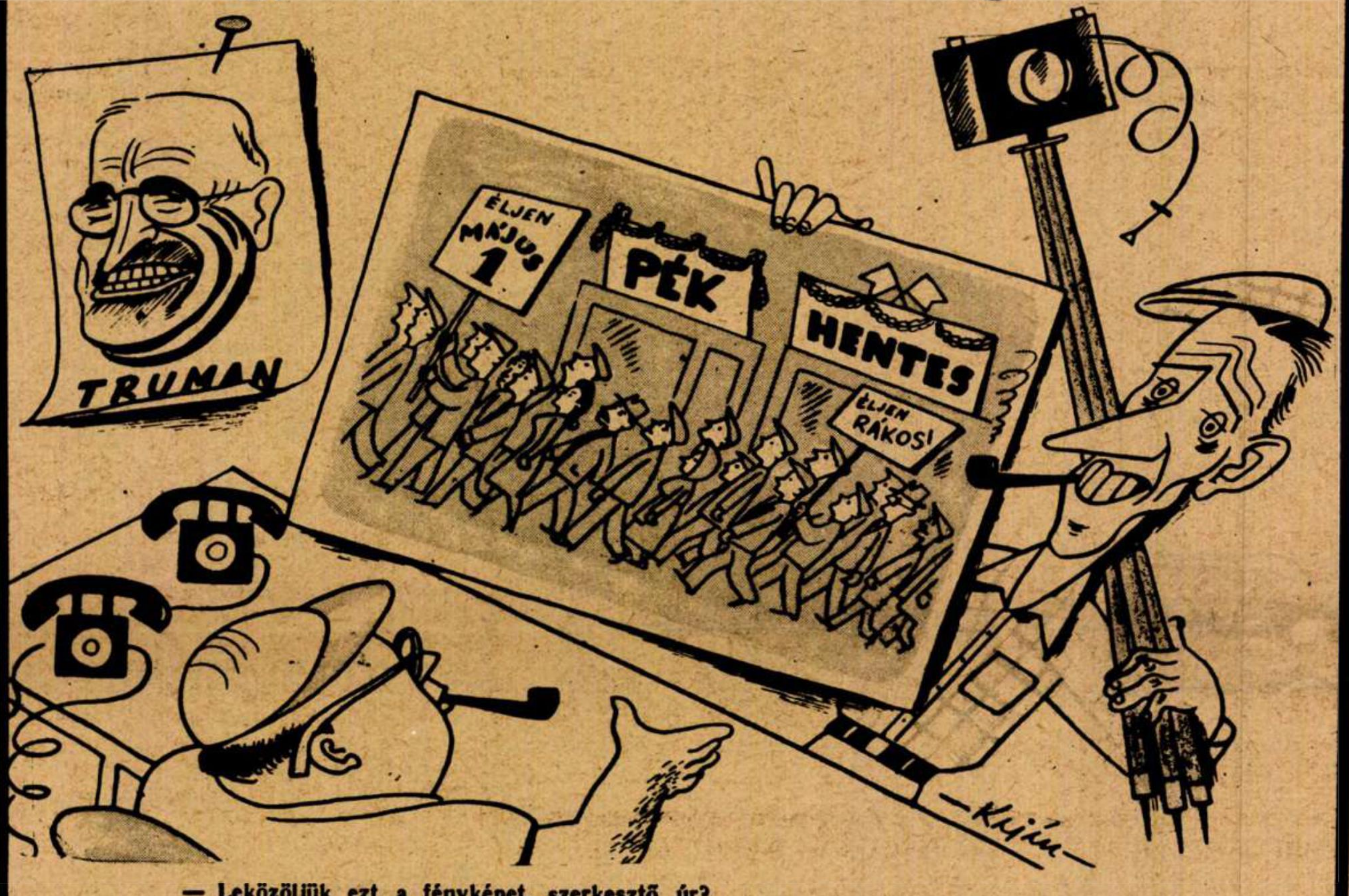
TRUMAN
ÉLJEN MÁJUS 1
PÉK
HENTES
ÉLJEN RÁKOS!
Kaján

— Leközöljük ezt a fényképet, szerkesztő úr?
— Le. Írja alá. hogy a magyar munkások ezrével állnak sorba a pék- és hentesüzletek előtt.

A hosszú szoknya rejtelmei

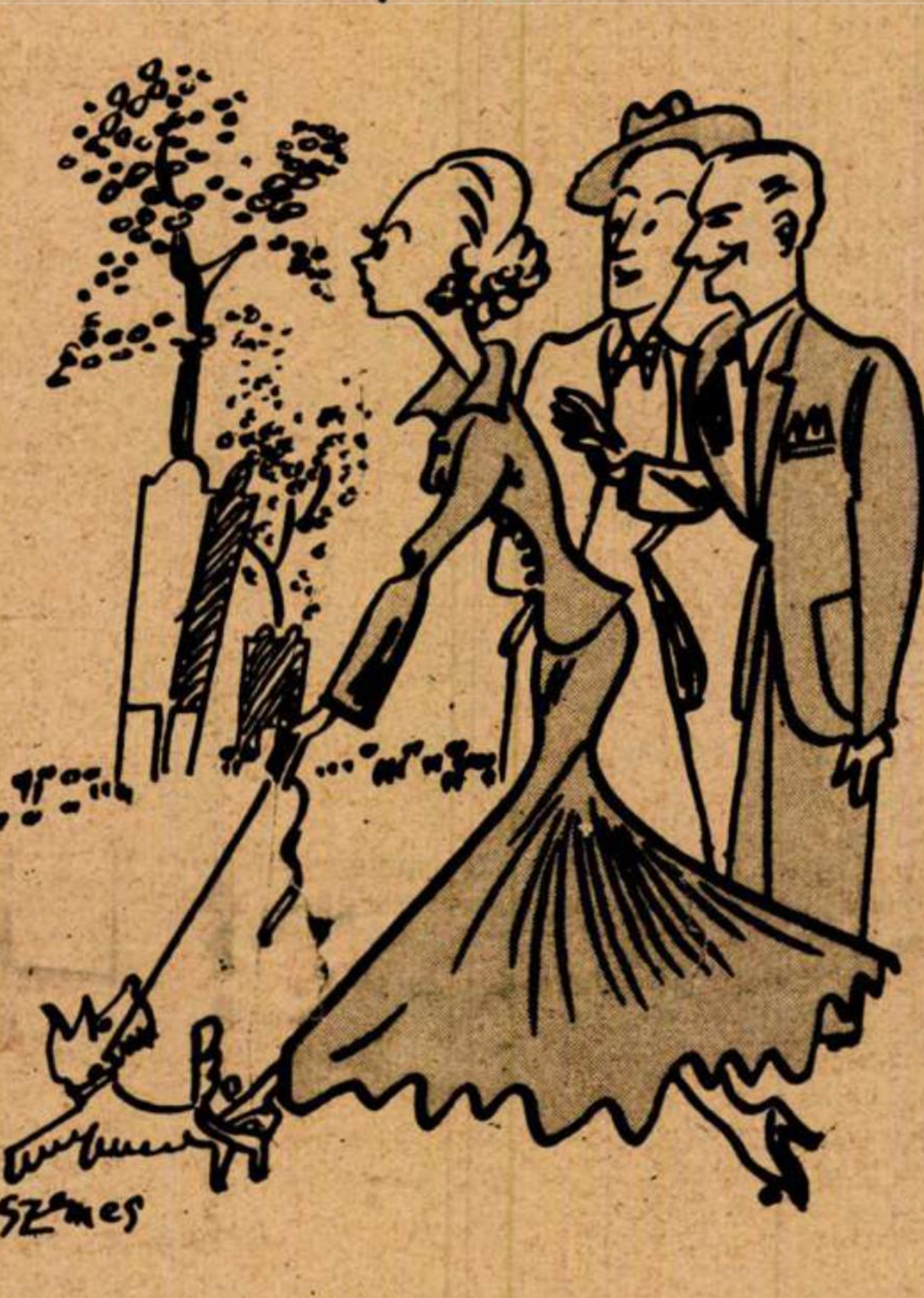

— Szép lába van ennek a nőnek.
— Honnan tudod?
— Még tavalyról ismerem.

A Beszkártnál már megtörtént a munkáspártok egyesülése

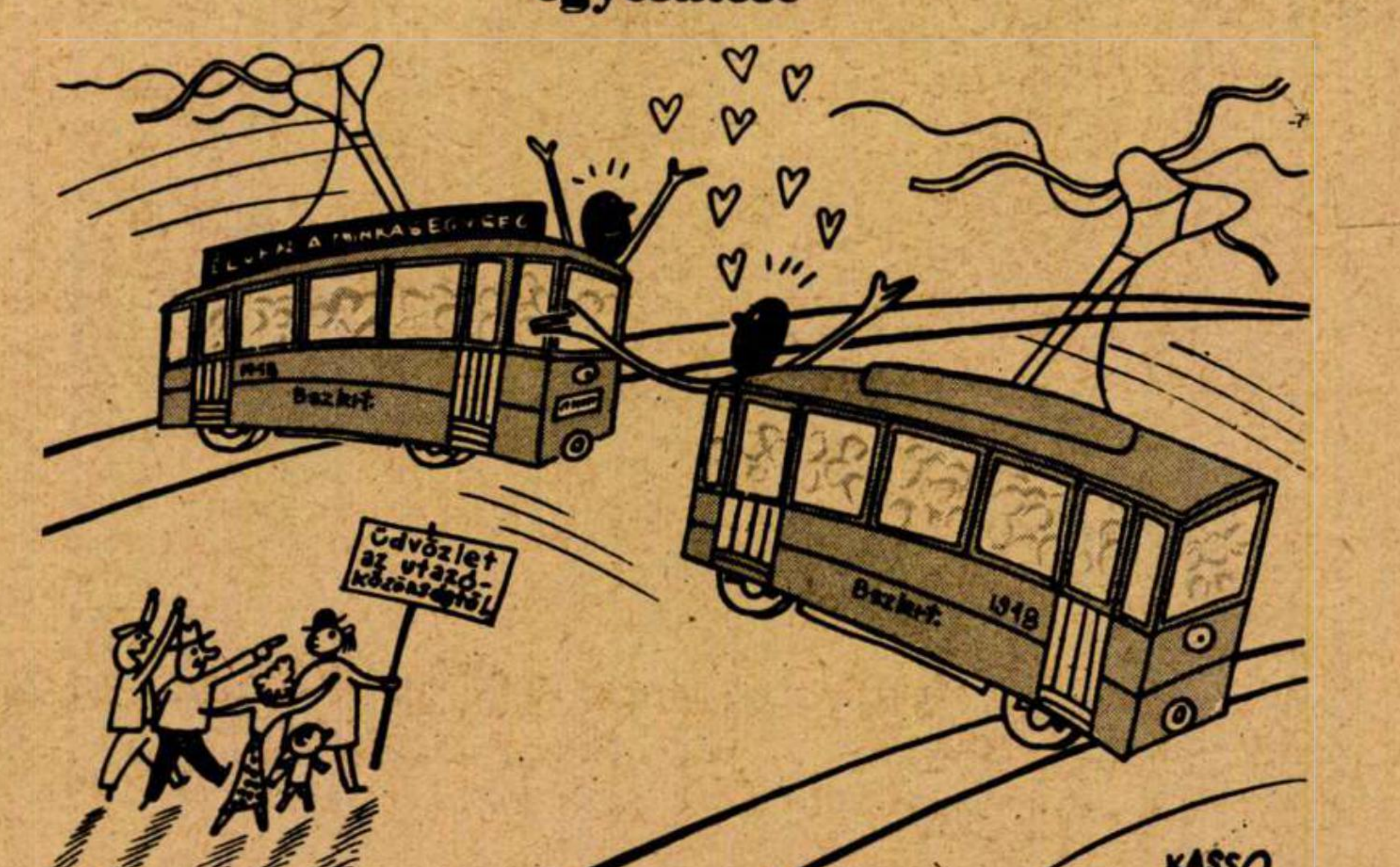
ÉLJEN A MUNKÁSEGYSÉG
1948
Beszkrt.
Üdvözlet az utazóközönségtől!
Beszkrt. 1948
KASSO

— Mi történik itt?
— Az egyik vezető kommunista, a másik szociáldemokrata.

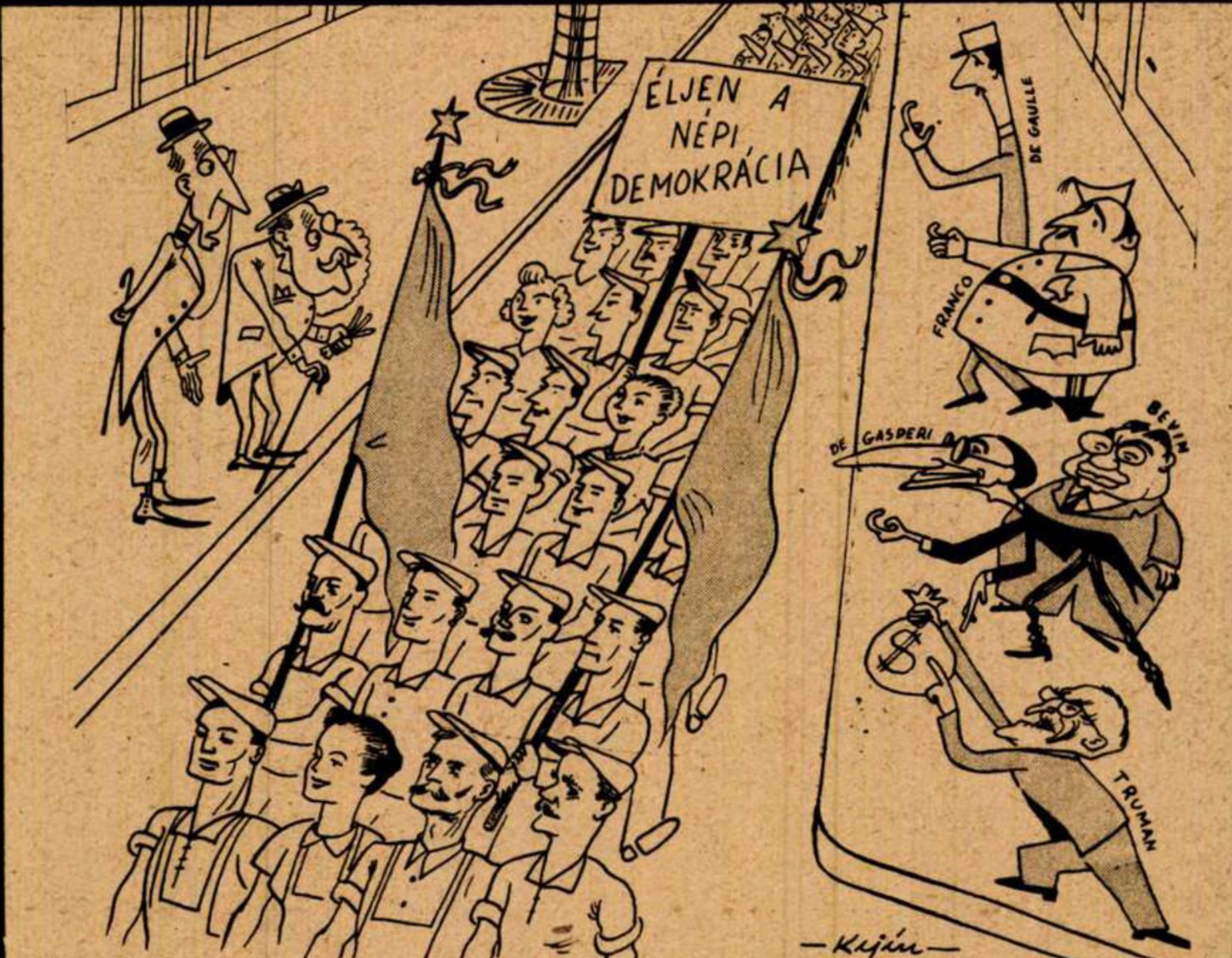
ÉLJEN A NÉPI DEMOKRÁCIA
DE GAULLE
FRANCO
DE GASPERI
BEVIN
$
TRUMAN
Kaján

Reakczy Jóskáék: Az ördög vigye el, most nem mehetünk át a másik oldalra.

AUTÓSKALAND

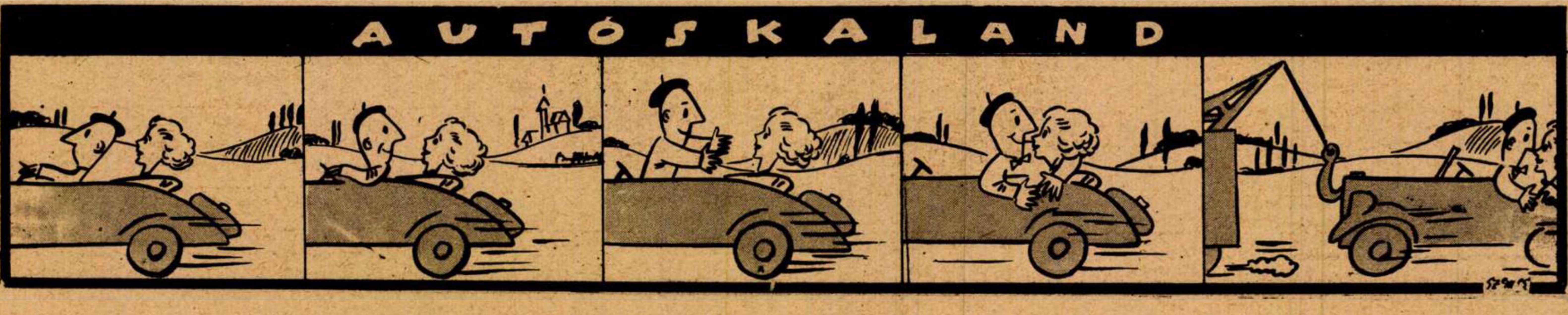

Ja igaz!

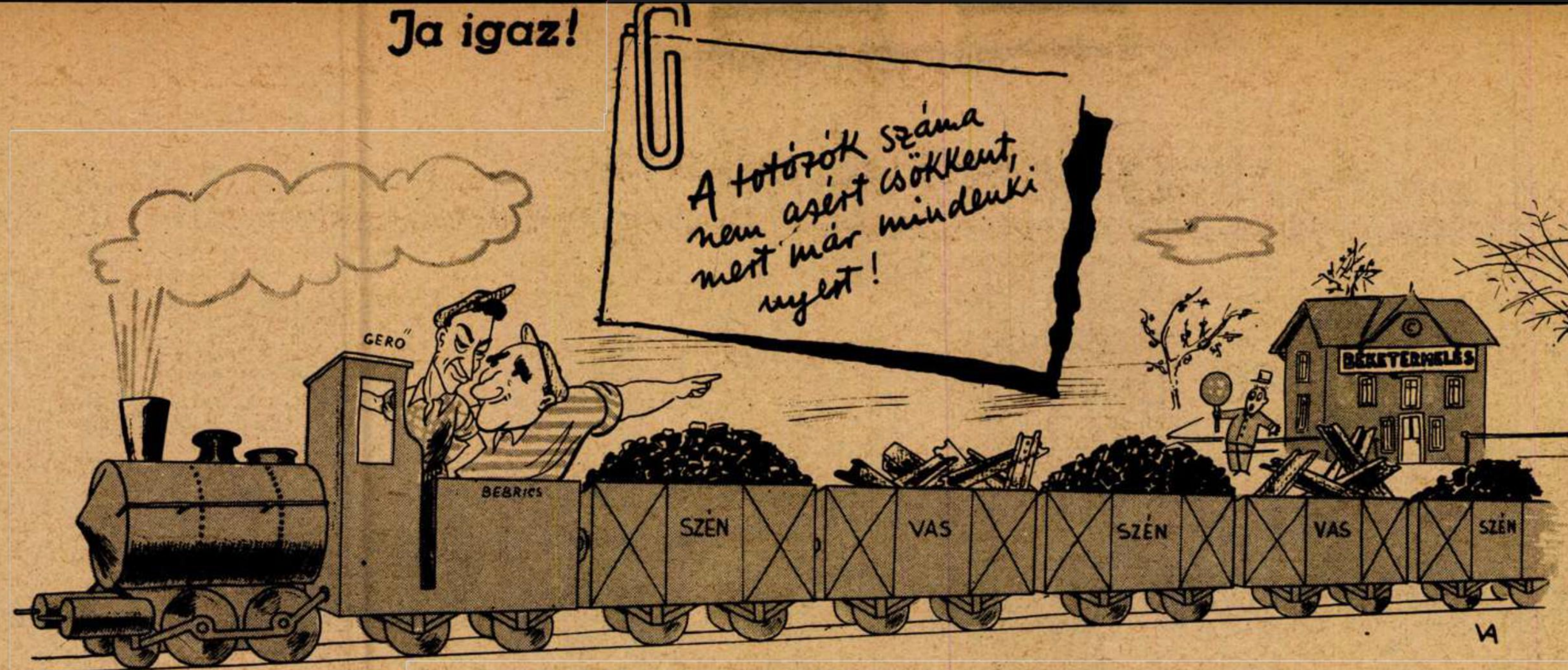
A totózók száma nem azért csökkent, mert már mindenki nyert!
GERŐ
BEBRICS
SZÉN
VAS
SZÉN
VAS
SZÉN
BÉKETERMELÉS
VA

Gerő: Hol vagyunk Lajos?
Bebrics: Béketermelésen túl vagyunk.

Helyesbítés

Egyik hetilapunk főszerkesztője mellett a Rákóczi-úton hirtelen megállt egy úgynevezett «autócsoda» és a kormánykerék mellől odaszólt hozzá a hírhedt kitartott hölgyike:

— Főszerkesztő úr, maga öt évvel ezelőtt, amikor még színésznő akartam lenni, azt mondta: nem lesz belőlem semmi, buta vagyok. Nem gondolja, hogy helyesbíteni kellene véleményét? Nézze meg ezt a kocsit. Az enyém.

— Helyesbítek, fiam, — biccentett a főszerkesztő. — A férfiak buták.

Shaw Bernát nyilatkozott lapunknak!

Magyarul tanul! Pestre költözik!

Munkatársunknak a sors különös kegyelméből sikerült tegnapelőtt kihallgatást kapnia Shaw Bernáttól, a magyar színházak legdivatosabb szerzőjétől.

Amikor munkatársunk Londonban tiszteletét tette, a Mester éppen íróasztala mögött üldögélt és az „Ungarisch lernen ein Vergnügen!” c. nyelvkönyvecskéből tanult magyarul.

— Igen, igen — mondotta az agg író kifogástalan magyarsággal —, ha valakinek érdemes megtanulni magyarul, akkor az én vagyok! A magyarok nekem nagyon rokonszenvesek. A háború befejezése óta 172 színdarabomat játszották Budapesten, közöttük 24 olyat, amelyet még seholsem adtak elő, s három olyat, amit nem is én írtam. Gondoltam magamban, miért adjak én le a fordítónak egy kemény percentet, amikor rögtön magyarul is írhatom a darabjaimat, nem igaz, kiskoma?

A Mester ezután bizalmasan közölte munkatársunkkal, hogy szándékában áll véglegesen Pestre költözni, mert megélhetését csak itt látja biztosítottnak. Már ki is igényelt egy kétszobahallos lakást a Nemzeti mögött és kérvényt nyujtott be a belügyminisztériumba, melyben nevének „Soy”-ra való magyarosítását szorgalmazza.

— Így kellett döntenem — mondotta Shaw (Soy) Bernát keserűen —, mert Londonban már nem sok jövőm van! Az angol színházak, sajnos, sorra Kisfaludy Károly vígjátékait játsszák, mert kizárólag a régi magyar társadalom szatírája érdekli az angol közönséget...

Tisztogatás

Reggel a főtanácsos úr
Hivatalába ment
S ahogy húsz éve szokta már
Hivatalába' bent,
Az ujságot olvasta ő;
Alig volt benne más,
Mint hogy folyik itt, ott s amott
A nagy tisztogatás.

Kivágják, aki panamáz,
Megy a reakció
És aki korrupt, mind repül,
Mert tisztogatni jó
És habár szárnya nincs, repül
A sok öreg tata,
Ki bürokrata volt csupán
És nem demokrata.

A főtanácsos úr ezen
Soká elandalog,
A tisztogatás, látja már,
Az nem bolond dolog,
Tisztogatnak ma mindenütt,
A piszok egyre fogy,
Kicsit haboz csak s dönt, hogy ő
Is tisztogatni fog.

A csengőt megberregteti,
A titkárja belép,
„Tisztogatunk mi is fiam,
A piszokból elég!”
„Hol kezdjük?” — kérdi a titkár
S az arca lángragyúl
„A cipőmön — feleli rá
A főtanácsos úr.

Példázat

arról, hogy miért van olyan nyugtalanság a Marshall-terves országok közéletében.

Pemete felszáll a vonatra, amely pillanatokon belül elindul vele. Pemete nézi az állomásokat és egyre keservesebb képet vág. Szomszédja megkérdi ennek az okát.

— Azért vagyok ilyen nyugtalan — feleli Pemete — mert állomásról-állomásra biztosabban látom, hogy rossz vonatra ültem.

Aranyifjú

Az elegáns belvárosi eszpresszóba belép a volt gyáros fia, a közismert aranyifjú és kiváló eszpresszótöltelék és büszkén mondja:

— Tudjátok meg, hogy ma reggel óta más ember vagyok.

— Hogy-hogy? — kérdik tőle csodálkozva.

— Csináltattam hitelbe egy új ruhát és a szabónak más nevet és más lakást mondtam be.

A „Friss Újság”-ban olvastuk ezt az apróhirdetést:

Havi fixes sekrestyés harangozó elcserélné állását házmesterségre.

Az ácsteszéri Táncsis-ünnep

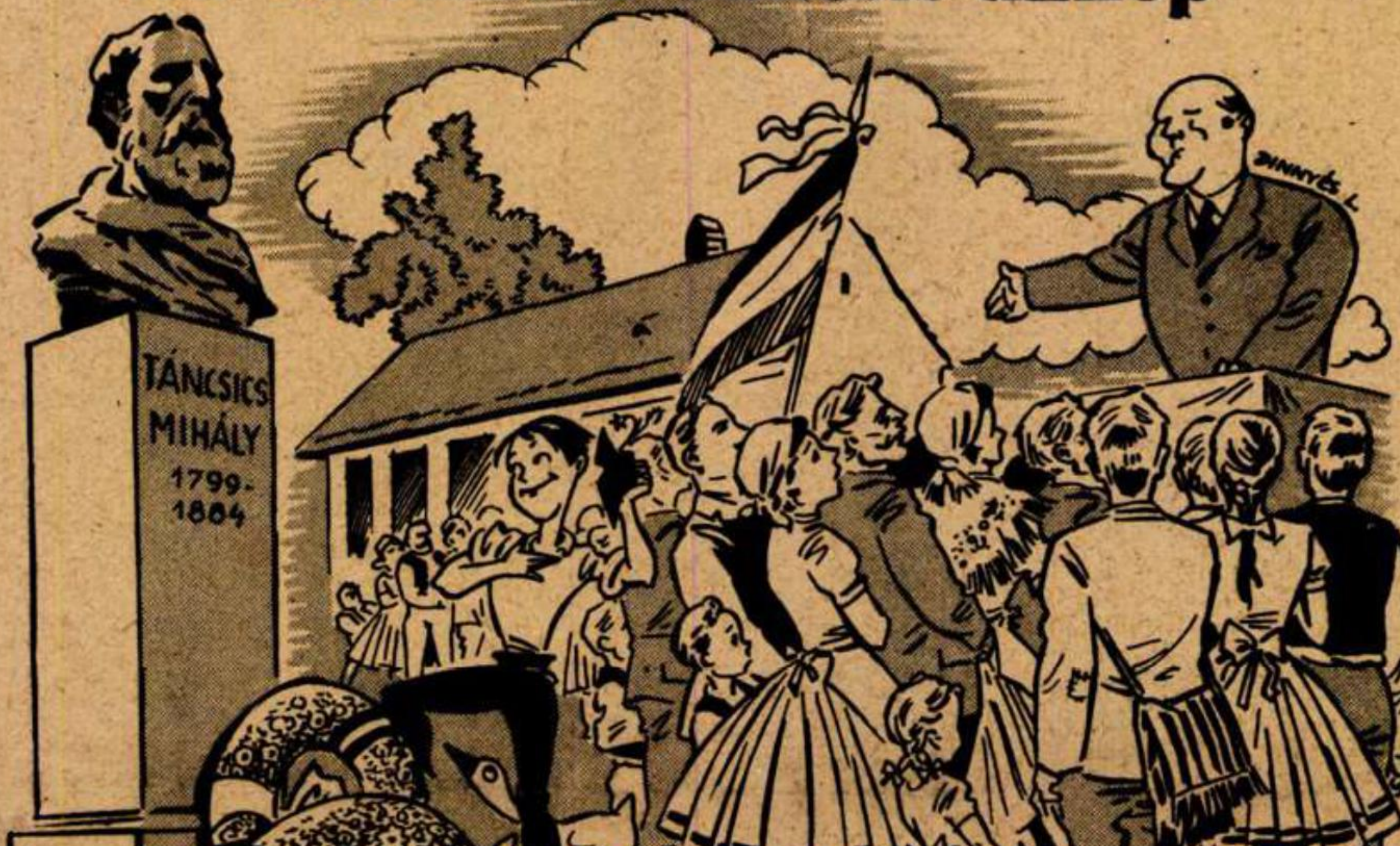

Dinnyés: Az elnyomók ellen küzdő Táncsics szellemében építjük az országot!
Ludas Matyi: Hallja kend, Táncsics?

A katolikus cserkészektől megtagadták a tábori misét

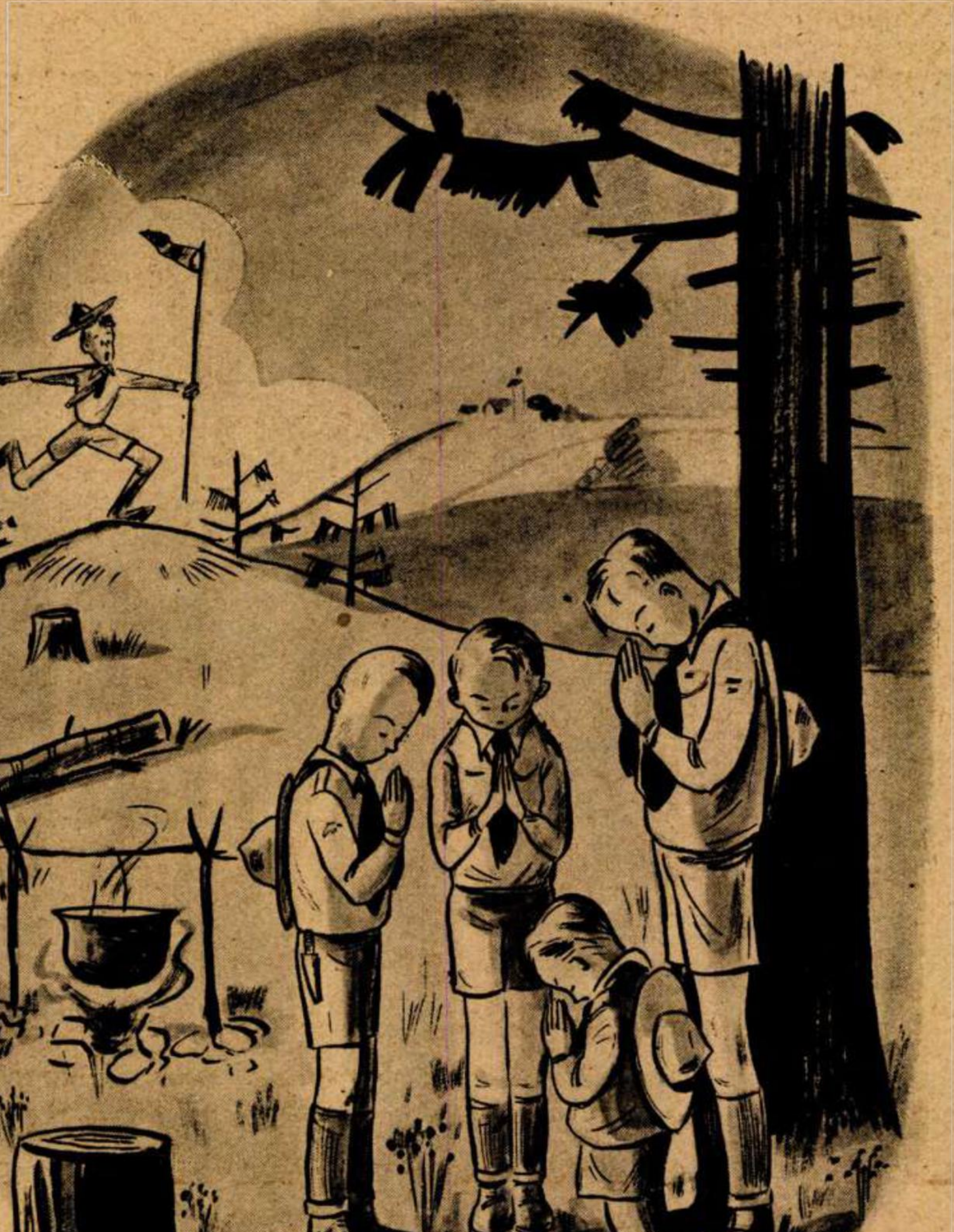

— Abbahagyni gyerekek, jön a hercegprímás...,

Ma történt Gugyerákkal

A mai rotációspapírhiány idején óriási veszedelem embertársainknak az a tipusa, aki súlyt helyez rá, hogy a közvélemény a napilapok hasábjairól értesüljön minden lépéséről.

Ez az emberfajta valóságos hálózatot épít ki a sajtóban személyi szenzációi elhelyezésére és a megfelelő napon a szerkesztőket öt-hat munkatárs is felkéri, hogy Gugyerák Teofil aznapesti és a Külvárosi Záloghaztulajdonosok Egyesületében megtartandó nótaestjéről beszámoljon.

Gugyerák mindig szerepel. Kezdetben mint egészséges fiúgyermek kerül a hírrovatban, aki anyjával együtt jólérzi magát. Később hatalmas sikerrel szavalja Pósa bácsi „Háromszínű ifjú” című költeményét az alsófelfalvai állami kisdedóvó összes helyiségeiben. A közlést ebben a korszakában még szülei járják, illetve tapossák ki.

Ez azonban csak a szerény kezdet. Később Teofil már kizárólag saját műveit népszerűsíti és megjelennek a közlemények, hogy az Országos Szavalóversenyen, az elemiiskolai csoportban „Én Gugyerák” című versének előadásával 1356. helyezést ért el és elsőosztályú szülői dicséretben részesült idősebb Gugyerák Teofil és neje részéről.

A továbbiak során barátunk kiadja első verskötetét, amelyről méltatást ad készen a lapoknak és szerényen az új, az igazi Petőfinek nevezi magát. Megkezdi egyidejűleg a családi eseményeket is. Eljegyzi magát és közölteti. Elveszi az illetőt és beszámoltat. Bigámiát követ el, hogy megint bejusson a hymenhírek közé. Elválik, mert akkor az egészet ismét elölről meg lehet iratni az új eljegyzéstől. Gyereke lesz és a legifjabb Gugyerák Teofil is remekül érzi magát anyjával együtt. (Családi vonás.)

Végül pedig a sajtó munkásainak nem kis megkönnyebbülésére meghal és egyes optimista szaktársak ebből azt következtetik, hogy többé nem fogja zaklatni őket a maga kis mindennapi betevő kommünikéjéért. Ezeknek azt üzenem, hogy várjanak türelmesen éjfélig, amikor Gugyerák fehér lepedőjének suhogása közben megjelenik ágyuk, illetve íróasztaluk felett és évtizedes baráti kapcsolataikra hivatkozva kéri, hogy gyászjelentése első oldalon, vastag kerettel jelenjék meg és ha majd a kisunokája megszületik, pótlólag közöljék azt is, hogy ő volt a legjobb nagyapa.

Csorna Béla.

Példázat

arról, hogy mit keresnek az angolok Palesztinában és az amerikaiak Görögországban.

Nyavalyekéknél vendégség van.

— Nézd Emil — mondja büszkén Nyavalyekné — milyen elégedetteknek látszanak a vendégeink!

— Igen? — mondja nyugtalanul Nyavalyek. — Akkor jó volna megszámolni az ezüst evőeszközöket...

Példázat

arról, hogy hogyan oldja meg Anglia a palesztinai problémát.

Nyavalyek Ödönnek zongorázni tanul a felesége. Nyavalyek bemegy egy hangszerüzletbe és megkérdezi:

— Tessék mondani, zongorakellékeket árulnak?

— Hogyne, kérem — feleli udvariasan a segéd. — Mi tetszik?

— Kérek egy jó erős baltát.

A mult és a jövő

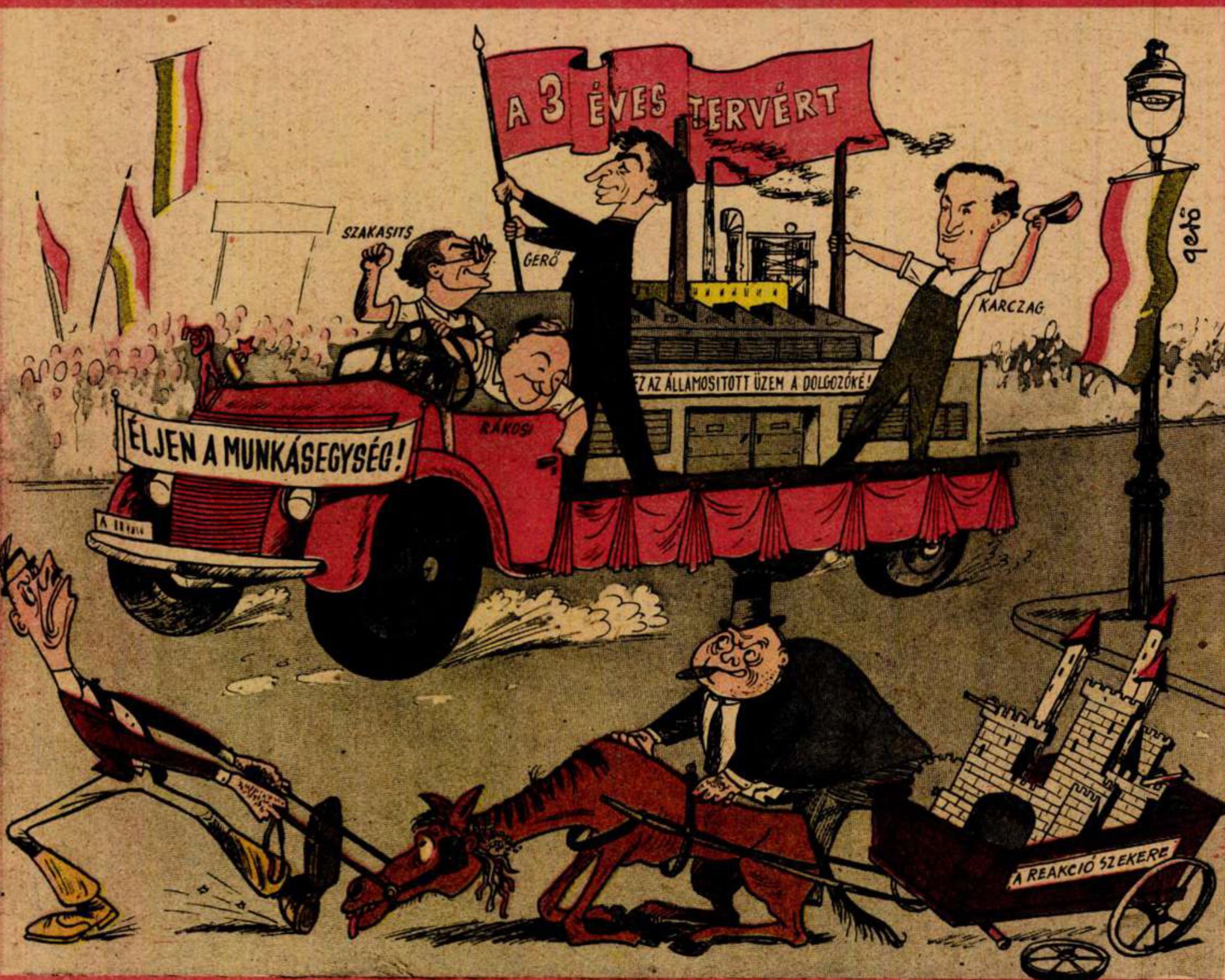

Rákosi: Biztathatja azt a rozoga gebét, öregem, az már többet fel nem kel . . .

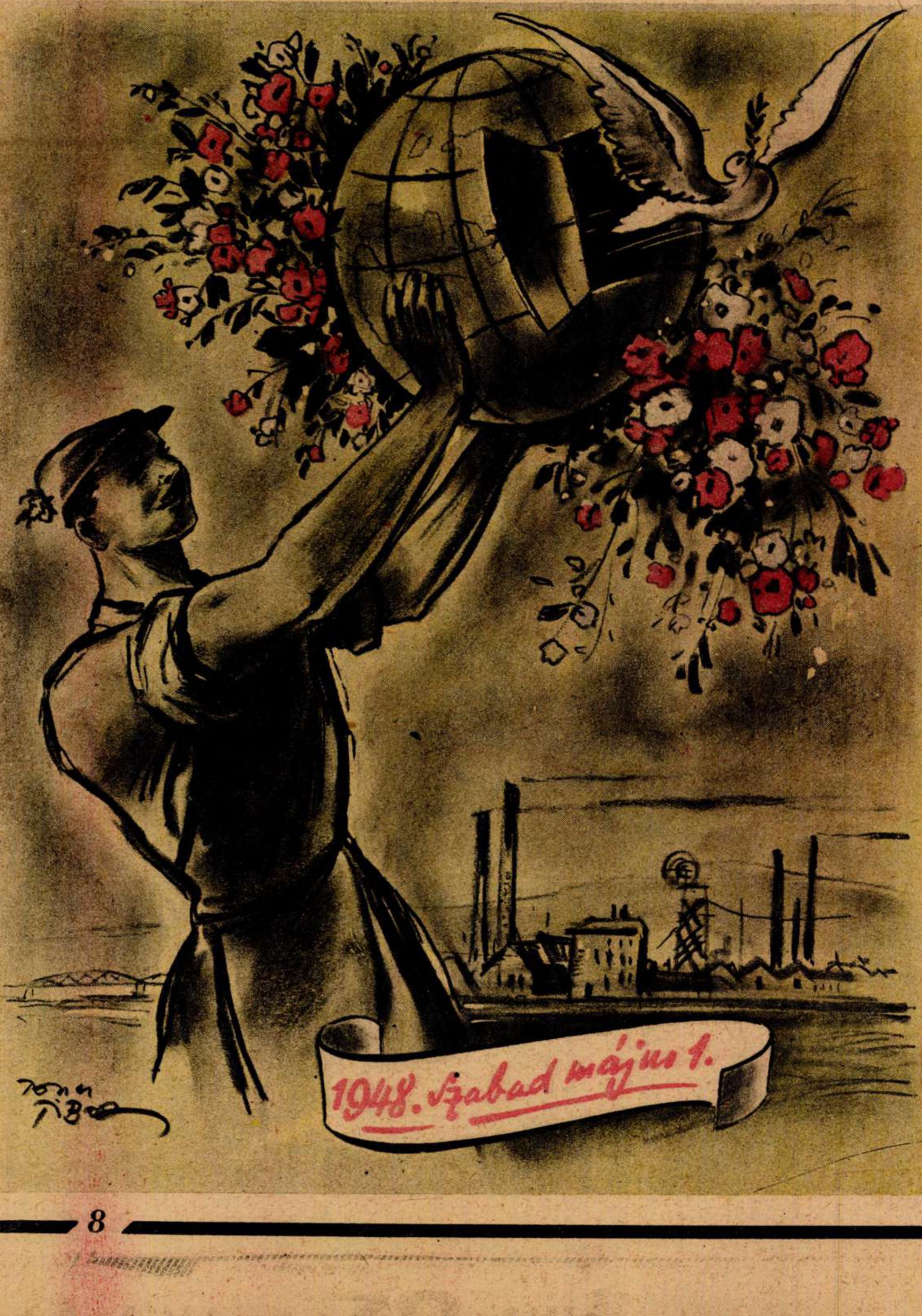
1948. Szabad május 1.

Darvas Szilárd:

Nyelvében él a nemzet

Én is meghívót kaptam arra az estére, amelyen Duma Benő, a jeles író és orientalista a tizenkettedik századbeli kínai költészetről tartott előadást. Távolkeleti hangulatban foglaltam helyet, amit megkönnyített az a körülmény, hogy a terem az ürességtől hon kongott hon nem, de inkább igen, mint nem.

Duma Benő mindenek előtt feltette a kérdést, hogy van-e közöttünk valaki, aki valamennyire is ismeri a tizenkettedik századbeli kínai költészetet. Mikor senki se jelentkezett, megkönnyebbülten felsóhajtott és elkezdett előadni.

Mindenekelőtt Vájd-Ling költészetét ismertette, aki a tizenkettedik menetszázadban híres szakaszvezető volt, forradalmi verseiben főleg a korabeli mandarinokat és narancsokat ostorozta. Egész életműve ellentétben állott Sej-Haj-nak, a császár udvari poétájának működésével, aki egy irodalmi vita alkalmával boxerrel a szeme közé is vágott. Ez volt az ismert boxer-lázadás.

Benő ezután mindjobban nekivadult a tizenkettedik századbeli kínai költészetnek, felolvasott két hosszú riksát és utalt Jaj-Link-Tej összes műveire, amik Sanghaiban részletre is kaphatók.

Senki sem mert vele ellenkezni, mert a hallgatók a huszadik századbeli magyar költészettel se voltak tisztában és összesen egy kínai költőt ismertek: Csang-Kai-Sekk-et.

Duma Benő beszélt még Hang-Li-ról és Hand-Lé-ról, akik a tizenkettedik században a Peking és Vidéke főszerkesztői voltak, majd elszavalta Mej-Fül-Cseng-nek két hosszú jangcsekiangját és a közönség zúgó tapsvihara közepette leült.

Utána az elnök megkérdezte, van-e valakinek valami hozzászólása az előadáshoz. Éreztem, hogy meg kell mentenem a közönség becsületét. Felálltam és beszélni kezdtem.

— Köszönjük az előadó úrnak szép hosszú előadását — mondtam — de rá kell mutatnom néhány olyan hiányosságra, melyek pótlása nélkül a tizenkettedik századbeli kínai költészet jóformán el sem képzelhető.

Kínos csend támadt. az emberek feszülten figyeltek és Duma Benő ferde szemmel nézett rám.

— Az előadó úr — foytattam — egy szót sem beszélt Nincs-Kaja-Szem-Sem pekingi igric keresztrímekben írott pagodáiról és teljességgel mellőzte a legnagyobb kínai költő: Tin-Ten-Kuli val-lo-má-sa-it.

A közönség felháborodva morgott. Itt-ott öklök emelkedtek a levegőbe. Én metsző gúnnyal folytatattam:

És mi van a híres Csa-Cse-Nol-Junk-Csak irodalmi társaság tevékenységével? És Teng-Leng kutya volt? És Si-Kong, a híres bonc, akinek versei főleg a bonctani intézetben jelentek meg?

Duma Benő zavartan motyogott valamit, majd, hogy elkerülje a lincselést, kirohant a teremből, felkapott egy gyaloghintót és hazáig szaladt vele. Talán még most is szalad, ha azóta Meg-Nem-Állt.

A hét legreményteljesebb vicce

— Olvasta? Marshall Bogotából Washingtonba repült.

— Fog ő még Washingtonból is repülni . . .

Milyen Nyiszli sorozatok várhatók?

A „Mengele boncolóorvosa voltam" című mű után Nyiszli mester új sorozatot indít „Tanu voltam Nürnbergben" címen. Mostmár világosan látszik, hogy a Nyiszlik az olvasók végkimerüléséig folytatódnak. A Ludas Matyi megszerezte a következő ötven sorozat címét és ezek közül a legérdekesebbeket közöljük:

„Miklós voltam Nagyváradon."
„Átlapoztak a Világ hasábjain."
„Vallomásom Simek-ügyben."
„Önmagam Nyiszlije vagyok!!"
„Ingyen felboncolom, ha félévre előfizet . . ."
„Már én sem olvasom".

MASzOBSz jelszava
REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA
ESTE MAGA MEG A MEGA

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TÁBI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.